

 SISMANGOLIO
MEZZANO

2988

ΑΙ ΘΕΙΑΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΚΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΣΤΗ ΤΗ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ,
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ, ΟΡΘΟΥ,
ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

Ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθεῖσαι καὶ πλουτισθεῖσαι
δι' ὑποσημειώσεων περιέργων,

παρὰ

τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟΥ Α΄. τοῦ ἀπὸ ΣΙΝΑΙΟΥ.

Ἐκδοθεῖσαι μὲν τὸ Α΄. τῷ 1858,

ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΟΥ,

ἀδελφ. Ἐκκλησιαστικῇ,

μετατυπωθεῖσαι δὲ ἤδη

ὑπὸ

Ν. Κ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

— 40 —

1875.

Τὸ παρὸν Ἱεροτελεστικὸν, ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν καὶ πλουτισθὲν
δι' ὑποσημειώσεων ἀναγκαιοτάτων παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ
σεβασμιωτάτου Πατριάρχου Π. Κωνσταντινουπόλεως Κ. Κ. Κων-
σταντίου τοῦ Α', τύποις ἐκδίδεται ἀδείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ,
αὐτῇ. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

ΦΙΛΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ.

Ἐξαντληθέντος τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυ-
πογραφείου, ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει Ἐκκλησιαστικῇ,
ὑπὸ Γεωργίου Κ. Πρωτοψαλτίδου ἐκδοθέντος τῷ
1858 Ἱεροτελεστικῷ: ἦτοι τῶν θείων Λειτουργ-
γιῶν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασι-
λείου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς τῶν Προηγιασμένων,
καὶ πολλαχόθεν ζητουμένης τῆς ἐκδόσεως ταύτης,
ὥς μᾶλλον πληρεστέρας καὶ περιεκτικῆς, ἔγνων
ἵνα ἀπαράλλακτον αὐτὴν μετατυπώσω, κεκαθα-
μένην παντὸς τυπογραφικοῦ παροράματος, παρει-
σφρήσαντος εἰς τὴν ἀ. ἐκδοσιν, ὅπως ἡ ἐν χρήσει
ἀπασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς ἔχουσα
ἀπὸ πολλοῦ ἤδη τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας.

Πεποιθὼς εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλευσεβῶν
ὁμογενῶν, ἐπεχείρησα τὴν ἐκδοσιν ταύτης, ἐπὶ τῇ
ἐλπίδι ὅτι, ἐνθάρρυνθéis ἐκ τῆς γενναίας προστασίας

αὐτῶν, θέλω, Θεοῦ διδόντος, προβῇ εἰς μετατύπωσιν καὶ ἄλλων χρησιμωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν ποιημάτων, ἐξαντληθέντων.

Ἐπισυνάπτω δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἀρτίως ἐκδοθεῖσαν Ἀγγελίαν, ἔχουσιν ὧδε.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐξαντληθείσης ὅλως τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἐκδοθέντος παρὰ τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Γεωργίου Κ. Πρωτοψαλτίδου, ἀδείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ, τῷ αῶνι, Ἱεροτελεστικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον « Αἱ ΘΕΙΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ », ὅπερ, ἀκριβῶς ἐπιθεωρηθὲν, ἐπλουτίσθη καὶ διὰ σημειώσεων ἀναγκαιοτάτων ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου Α'. τοῦ ἀπὸ Σιναίου, ἀνέλαβον ὁ ὑποφαινόμενος τὴν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ ἀκριβῇ καὶ ἀπαράλλακτον μετατύπωσιν αὐτοῦ, πρὸς χρῆσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ Ἱεροτελεστικὸν περιέχει

Α'. Τὴν διάταξιν τοῦ Ἱεροδιακονικοῦ, ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὄρθρῳ, τῇ προσκομιδῇ καὶ Λειτουργίᾳ (τοῦ τε Μ. Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῇ τῶν Προηγιασμένων).

Β'. Τὰ παρὰ τῶν Ἱεροδιακόνων ψαλλόμενα, ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν,

Γ'. Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Λυχνικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας, μετὰ συντόμου ἐρμηνείας.

Δ'. Τὰς Λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν Προηγιασμένων.

Ἐν τῷ τέλει δ' ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ ἑξῆς :

- 1) Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ Εἰσοδικά.
- 2) Εὐχαὶ τῆς Μεταλήψεως καὶ τῆς Εὐχαριστίας.
- 3) Ἡ ἐπὶ εὐλογήσει ἄρτων τάξις.
- 4) Ἡ ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου εἰς τὰ θεομῶτα.

5) Διάφοροι εὐχαὶ (ἐπὶ μετανοούντων — ἐπὶ τῆς διὰ λόγχης σταυρώσεως — ἐπὶ κολύδων — ἐπὶ σταφυλῶν — ἐπὶ τῶν βαΐων).

6) Κατηχητικὸς λόγος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ

7) Ἐκφωνήσεις ἐν τῷ κανόνι τοῦ Πάσχα.

Τοιαύτην ἔχουσα διάταξιν ἡ ἀναγγελλομένη ἱερὰ βίβλος, καὶ πεπλουτισμένη διὰ νέων ἄριστα ἐξεργασμένων εἰκόνων (τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τῆς ἁγίας Τριάδος, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου), ἀπαρτίζεται ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν δεκατριῶν (13) καὶ τιμᾶται τοῖς συνδρομηταῖς ἡμίσεος Μεδζιτιέ.

Τὸ φιλόχριστον καὶ φιλευσεβὲς Ἱερατεῖον πέποιθα ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν ἐπιχείρησίν μου ταύτην, ὅπως ἐνθαρρυνόμενος προβῶ εἰς τὴν ἔκδοσιν ὁλοκλήρου τῆς παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρός μου συγγραφείσης καὶ ἐν μέρει ἐκδοθείσης Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς σειρᾶς, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἀναστασιματαρίου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 16 αὐγούστου 1875.

N. K. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΑΗΣ.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΑΙ ΥΠΗΡΕΤΕΙΝ ΤΟ ΙΕΡΕΙ

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ Τῷ ΟΡΘΡῳ

ΚΑΙ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟ

Περὶ τοῦ Ἑσπερίνου.

Παραγενομένου τοῦ Ἑσπερίνου, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦντες μετανοίας τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν μέσσην, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ἔνθα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ στοιχάριον αὐτοῦ καὶ τὸ ὠράριον, καὶ προακυνήσας τρίς, κατὰ Ἀνατολὰς, προσέρχεται τῷ Ἱερεὶ, καὶ φησιν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὠραρίῳ.

Καὶ τοῦ Ἱερέως εὐλογησαυτος, ἐνδύεται αὐτά. Καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προσυχιακοῦ ψαλμοῦ, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαΐνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυαθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἔτι τὸ

Μακάριος ἀνὴρ.

Ὁ πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ θυμιαμα, ὁμοῦ μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, πρόσσεισι τῷ Ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμίαμα.

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἱερέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα καὶ νῦν, ποιῶσιν ὁμοῦ ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς Εἰσοδόν, προπορευομένου τοῦ Διακόνου μετὰ λαμπάδων καὶ ἱσταμένων ἀντικρὺ τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.
Ἑσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, λέγει ὁ Διάκονος
Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἰσοδον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς.
Εὐλογημένη ἡ Εἰσοδος τῶν Ἀγίων σου, Κύριε.

Εἶτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνεῖ.
Σοφία· ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ

Φῶς ἱλαρόν,

ὁ Διάκονος, πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει.

Ἑσπέρας προκείμενον.

*Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκειμένου, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στα-
θεὶς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.*

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δια-
νοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ θειοῦ

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομ.

νάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς
ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων
πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κεμένων καὶ
ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας,
συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων,
καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον, λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διχρύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ
σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτη-
τον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημά-
των ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐντελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερέως.

Ὅτι ἀγαθός. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς κτλ.

Εἴτα ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ Βῆμα. Καὶ ἀπὸ τῆς οὔσης, λαμβάνει τὸ θυμιατὸν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ἐξέρχεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ὅπου οἱ πάντες ἄρτοι, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὁ οἶνος κεῖνται, καὶ θυμιάσας αὐτοὺς τρίς, ἱσταται πλησίον τοῦ Ἱερέως, λέγων ἐκφώνως (1).

(1) Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἄρτοκλασίαν, ἀντὶ τοῦ Σῶσον ὁ Θεός, λέγουσι τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ὑγείας, βοηθείας, ἐπισκέψεως καὶ συγχωρήσεως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ ἔχοντος τὴν ἄρτοκλασίαν) . . . Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν, ἢ χώραν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔλεή σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· πρεστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμουθῶντος τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, Θεοδώρων, Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλει ὁ δεξιὸς Χορὸς γ'. τὸ

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιά. Καὶ καθελῆς οὕτω ποιεῖ εἰς πᾶν τέλος τῆς στάσεως, ψαλλομένου τοῦ

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ Ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, υἰαίας, σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰπώμεν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαίμονος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδομένης· σκέπης τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιούντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων, ὑπὲρ ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναβρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων· καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἰπώμεν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰαίας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἐορτὴν ταύτην· εἰπώμεν.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐπάρχουσιν ἡμῶν ὁ Θεός. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἡ πληρωθεῖς, ψάλλεται παρὰ τῶν Χορῶν τὸ Θεοτάκιον. Ὁ δὲ Διάκονος θυμῶς κύκλωθεν τοὺς πέντε ἄρτους· Εἶτα μετὰ τοῦ Ἱερέως ἵσταται κατὰ ἀνατολὰς ἐμπροσθεν τῶν πέντε ἄρτων, καὶ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμῶς γ'· καὶ τὸν Προεστῶτα, εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὴν Στιχηρὰ τοῦ Στίχου. Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία.

Ὁ Χυρὸς·

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός.

Καὶ ποιῇ τὴν Ἀπόλυσιν.

Τέλος τῆς ἱεροδιακονικῆς τάξεως, τῆς γινομένης κατὰ τὴν ὥραν
τοῦ Ἑσπериνοῦ.

.....

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΣΥΝ Τῷ ΙΕΡΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ ΕΝ Τῷ
ΤΟΥΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑ'ΡΩ.

Ψαλλομένων τῶν Ἀναβαθμῶν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ
Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱε-
ρέως τὸ στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. Κα-
μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκειμένου,
ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ,

Πᾶσα πνοή,

ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δεῖνα Εὐαγγελιστὴν) ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πρόσχωμεν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν συνήθων, ψαλλομένων τροπῶν, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἱστῶμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει μεγαλοφώνως.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ πάλιν ἕως τοῦ

Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Κύριος.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Κανόνων ψάλλεσθαι, ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τὸν λαόν, ὡς ἔθος. Καὶ μετὰ τὸ θυμιάσαι πάντας, εἰσέρχεται ἐν τῷ βήματι, καὶ ἀποτίθησι τὸν θυμιακὸν καὶ ἐξέρχόμενος, ἱσταται ἐν τῷ συνήθει αὐτοῦ τόπῳ. Μετὰ δὲ τοῦ τέλους τῆς γ. Ὁδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ τέλος τῆς γ. Ὁδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Εἰς δὲ τὴν ἡ. Ὁδὴν ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς, ἀπὸ τοῦ Διακόνου, τῷ Προεστώτι, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος, καὶ ἐνδύονται, ὡς ἔθος. Πληρωθείσης δὲ τῆς ἡ. Ὁδῆς, λέγει ὁ Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ οὕτως ἐξέρχεται, καὶ θυμιᾷ πάντας, καὶ ὑποστρέφας, ποιεῖ μικρὰν συναπτήν, λέγων.

Ἐτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι οὐκ αἰνοῦσι.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ αὐτῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων.

Ἔτι πάλιν ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν.

* Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

* Ὅτι Θεὸς ἐλέους. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς.

Σὸν γάρ ἐστι.

Εἴτα ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Ὁ Λαός.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

* Ὁ ὢν εὐλογητός.

Καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ ποιῇ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

Τέλος τῆς τοῦ Ὁρθρου διατάξεως.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΕΝ Τῇ ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡᾷ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΩΝ

Περὶ τῆς Προσκομιδῆς.

Ἐκκλιθέντες τοῦ καιροῦ τῆς Ἱερουργίας, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λαβόντες παρὰ τοῦ Προεστῶτος καιρὸν, ἔρχονται ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ προσκυνοῦντες γ', κατὰ Ἀνατολὰς, λέγει ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἴτα ὁ Διάκονος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε.

Τὸ Ἱερισγιον. Καὶ τὰ ἄλλα. Ὁ Ἱερεὺς.

* Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.
Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Ἐπειτα ἔρχονται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἶτα εἰς τὴν αἵθυσαν τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγουσιν.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς ὡραίας πύλης, καὶ εἰπόντος τοῦ Διακόνου·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Κύριε, ἐξαπόστειλον.

Καὶ ἀφίχονται εἰς τὸ Προσκήριον, λέγοντες τὰ

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου.

Εἰσελθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιῶσι προσκυνήματα πρὸς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἕκαστος τὸ στοιχάριον, καὶ προσκυνοῦσι γ'. λέγοντες,

Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ προσέρχεται ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερεῖν, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὡραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας μετὰ τὴν κεφαλὴν, φησὶν ὁ

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὡραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀποχωρῶν δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέρος, ἐνδύεται τὸ στοιχάριον, λέγων.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν ὡράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὡμῷ· εἰς δὲ τὸ δεξιὸν ἐπιμανίκιον λέγει.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα, ἀνδεύομένου ὄντος τοῦ Ἱερέως, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγων ἕκαστος τὸν ψαλμόν.

Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου.

Ὁ δὲ Διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν Πρόθεσιν, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερεῖα, τὸν μὲν Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα, προσκυνοῦσι γ'. ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως, λέγοντες ἕκαστος.

Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ἱερέως τὴν Προσφοράν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, φησὶν ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου.

Ἐκ τρίτου.

Ἐἵτα ἀνατίμναι ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῆς λόγχης τὴν σφραγίδα, λέγων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν καὶ τὰ ἑξῆς.

Λέγει δὲ ὁ Διάκονος ἐν ἐκδότῃ ἀνατομῇ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς.

Ὁ Διάκονος.

Θῦσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Θύεται ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Διάκονος.

Νύξον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ εἰς τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν οἶνον καὶ τὸ ὄδιον, καὶ ἀπο-
ρῶν πρὸς τὸν Ἱερέα, λέγει·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν ἑνωσιν.

Καὶ οὕτως ἐγχέει αὐτὰ ἐν τῷ Ποτηρίῳ. Ἐἵτα μνημονεύουσιν
ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ὧν βούλονται, ζώντων καὶ τελευτή-
των. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ζώντων λέγει.

καὶ τὰ ἑξῆς.

ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας

ὑπὲρ δὲ τῶν τελευτώνων λέγει.

ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως
ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελ-
φῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθο-
δόξων.

Τοῦ δὲ Ἱερέως πᾶσαν ἀποπληρώσαντος τὴν Προσκομιδὴν, λα-
βὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν καὶ τὸ θυμίαμα, λέγει πρὸς αὐτὸν·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμίαμα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ἐλθὼν ὁ ἀστήρ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Στερέωσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ λόγῳ Κυρίου.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κάλυψον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Σκέπασον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σκέπασον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.
(ἐκ τρίτου).

Ὁ Διάκονος ἐν ἑκάστη λέγει.

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαδῶς ἀμφότεροι ἐκ τρίτου. Ἐπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν, λέγει.

Ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡς πληρωθείσης, λέγει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον (γ') Δέσποτα, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Προσκομιδῆς.

Μετά δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς.

καὶ το.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁμοίως θυμιᾷ τὸ τε Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Καὶ ἐπιστρέψας, αὐθις θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Ἱερέα. Καὶ μετὰ τοῦτο προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. (δὲ).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις. (ἀπαξ).

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως. Εἶτα ὁ Διάκονος, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, δέσποτα· εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κατευθύναι Κύριε.

Ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

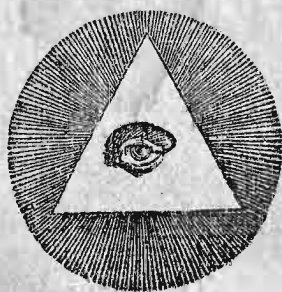
Μνησθεῖη Κύριε ὁ Θεός.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ αὐτῷ.

Θει τόποι, κατέναντι τῶν ἁγίων θυρῶν, προσκυνεῖ πρῶτον μετ' ἐλ-
λαθείας τρίς, λέγων καθ' ἑαυτόν.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις.

Ἔτα ἄρχεται λέγειν ἐκφώνως.

HOEIA

ΑΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

TOT EN AΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ὁ Διόκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἰερὺς.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός.

Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
θείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαίνοα), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ματὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ψαλλομένου τοῦ Α'. Ἀντιφώνου, ὁ μὲν Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν, ὁ δὲ Διάκονος ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν τὸ ὠράριον τῇ δεξιᾷ χειρὶ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν αὖθις ὁ Διάκονος ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, λέγει.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. ἐλέησον,
Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Β'. Ἀντιφώνου, ποιεῖ ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· καὶ πληρωθέντος, λέγει αὖθις.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Γ'. Ἀντιφώνου, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ οὕτως ἐξελθόντες, ποιοῦσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον, καὶ ἵπτανται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Λέγει δὲ ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, κρατῶν τὸ ὠράριον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, καὶ δεικνύων πρὸς Ἀνατολὰς.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ.

Σοφία· ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι.

Καὶ πληρωθέντων τῶν Τροπαρίων, λέγει ὁ Διάκονος.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγει ὁ Διάκονος·

Κέλευσον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.

Ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ἰσθῶν ὁ Διάκονος ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν λαόν· Εἰτα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δεῖνα).

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Εἰτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἐκ τοῦ κατὰ (τοῦ δεῖνα εὐαγγελιστὴν) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεὺς·

Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Διάκονος ἐλθὼν μέχρι τῶν ἁγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεὶ· καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μκαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψυχλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὁ Διάκονος·

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας,

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,

ένώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πάντα.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν,

θυμιά τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν λαόν. Εἶτα ἔρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, καὶ λέγει τὸ

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Μετὰ δὲ τοῦτο λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄερα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸν ἅγιον Δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ. Λαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἅγιον Ποτήριον μετὰ τοῦ Διακόνου, ἐξέρχονται καὶ περιέρχονται τὸν ναόν, λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ.

Πάντων ὑμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Διάκονος εὐδὸν τῶν ἁγίων θυρῶν, ἵσταται ἐν θαξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει.

Μνησθεῖν σου Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἀποτίθενται τὰ ἅγια ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ ἱερᾷ Τράπεζῃ. Καὶ προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, χαλάσας τὸ φελώνιον, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἄρτι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος, κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατῶν τὸ ὠράριον τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκέψεται σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεῖν σου Κύριος ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος ἐπειπὼν τὸ

Ἀμήν.

καὶ ἀσπασάμενος τοῦ Ἱερέως τὴν δεξιάν, ἐξέρχεται, καὶ σὺν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυοθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Διὰ τῶν εἰκτιρισμῶν τοῦ μονογενοῦς σου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἶτα προσκυνεῖ γ', καὶ ἀσπαζόμενος τὸ ὠράριον αὐτοῦ, ἐνθ' ἔστι Σταυροῦ τύπος, ἐκφωνεῖ οὕτως.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς.

Πιστεύω.

Ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἁγία εὐλαβῶς.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεὺς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον.

Διάκονος, λαβὼν τὸν Ἀστερίσκον ἐκ τοῦ ἁγίου Δίσκου, ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν, ἀποτίθεται.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ, Σὲ ὑμνοῦμεν κτλ. ὑπὸ τοῦ Χοροῦ, προσκυνοῦσι γ'. ὁ,τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λέγοντες.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

μετὰ τῶν στίχων. Εἶτα, λεγομένης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τῆς εὐχῆς,

Ἔτι προσφέρω σοι.

Ὅταν μέλλῃ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῆσαι, ὁ Διάκονος, κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ δεικνύων σὺν τῷ ὡραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει.

Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ . . .

Ὁ Διάκονος εἰπὼν τὸ

Ἀμήν.

καὶ δεικνύων μετὰ τοῦ ὡραρίου ἀμφότερα τὰ Ἅγια, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὰ ἀμφότερα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Μεταβαλὼν.

Ὁ Διάκονος.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπεκλίνει τῷ Ἱερεῖ, λέγει.

Μνήσθητί μου, ἅγιε δέσποτα, τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὸ ριπίδιον, ριπίζει, ὡς πρότερον, μετὰ δόξης τῶν Ἀγίων. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὁ Ἱερεὺς

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας . . .

ὁ Διάκονος θυμῶς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται. Καὶ ὅταν τελειώσῃ τὸ

Ἀξιον ἐστίν,

ὁ Ἱερεὺς ἁφαινοῖ.

Ἐν πρώτοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος, πρὸς τὴν ὡρὰν τῆς . . . λέγει.

Τοῦ (δαΐνος) πανισρωτάτου Μητροπολίτου, (ἡ Ἐπισκόπου, ὅς τις ἂν ᾖ). Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ τίμια καὶ ἅγια Δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου Ἱερέως (τοῦ δαΐνος). Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πτωχῶν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ὀγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θουσιαστήριον, εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δι' ἀφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορὸς.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ περιζώννυται τὸ ὠρρόριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ προσκυ-
θεὶς ἐν τῷ τόπῳ ἵσταται, λέγει μυστικῶς τὸ

Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι κτλ.

Προσέχων δὲ εἰς τὸ Βῆμα, ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερεῖα ἐκτείναντα τὰς
χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἰτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος ἐν τῷ ἁγίῳ Βῆματι, καὶ στὰς ἐκ
θεξιῶν τοῦ Ἱερέως, λέγει.

Μέλισον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εἰτα βακνύων σὺν τῷ ἱερεὶ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει.

Πλήρωσον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Καὶ ἐγχέει σταυροειδῶς τὸν τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγων.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ὀπισθεν, προσευχόμε-
νος μυστικῶς μετὰ δέους καὶ εὐλαδίας.

Εἰτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος,

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἰθὺν ἄνω βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν . . .

Ποιήσας δὲ μετένοιον εὐλαδῶς, καὶ κινήσας συγχώρησιν, λέγει.

Μετάδος μοι, ἅγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀσπασόμενος δὲ τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ χεῖρα τοῦ Ἱερέως, καὶ λαβὼν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἀπέρχεται ὀπίσθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπεζῆς, καὶ προσεύχεται. Ἔπειτα μεταλαμβάνει. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς μεταλαμβάνει Σῶμα καὶ Αἷμα. Ἔπειτα λέγει.

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος,

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἄθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι, ἅγιε δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεταλαβὼν δὲ ὁ Διάκονος, λαμβάνει τὸν ἅγιον Δίσκον ἐπὶ τῷ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, καὶ ἀποσπογγίζων τὸ ἅγιον σπόγγῳ μετὰ προσευχῆς καὶ εὐλαδίας. Καί οὕτως σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον τῷ καλύματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δίσκου ἀνατίθεται τὸν Ἀστέρα καὶ τὰ καλύμματα. Ἔπειτα ἀνοίχουσι τὴν θύραν τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ δαίκνυσιν αὐτὸ τῷ λαῷ, λέγων.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου. ||

Ἔπειτα ὁ Διάκονος, λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον, θεωρεῖ αὐτὸν τῷ

τῷ λαῷ, εὐδὲν δὲ λέγων, ἀπέρχεται καὶ ἀποτίθεται αὐτὸ ἐν τῇ ἁγίᾳ Προθέσει. Ἔπειτα ἐξελθὼν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει.

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζῶν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος εἰσερχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ ἀποστέλλει τὰ ἅγια μετὰ φόβου, καὶ πάσης ἀσφαλείας, καὶ ἀπονέμπεται τὰς χεῖρας. Καὶ οὕτως ἀποδίδεται τὴν Ἱεροδιακονικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

Τέλος τῆς τριτῆς Λειτουργίας τοῦ Χριστοσυστάου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Χρὴ γινώσκειν τὸν τε Ἱερέα καὶ τὸν Διάκονον, ὅτι ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιρὶς τεταγμένως· ἡγούν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστής, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαζών, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πεντηκ., καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Σαββάτῳ, καὶ ἐν ταῖς παρεμνοαῖς τῆς ἁγίας Γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ εορτασίᾳ τῆς ἐκ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, καὶ τοῦ τοῦ Σταυροῦ, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἁγίας ἡμετέρας Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐμπνεΐα δὲ ταύτης τῆς Λειτουργίας ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ τοῦ ἁγίου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἐν τε ταῖς τοῦ Ἱερός καὶ τοῦ Διακόνου εὐχαῖς. Καὶ διὰ τοῦτο οὐ τίθμεν αὐτὴν, διὰ τὸ παύτον τῆς δευτέρας, καί ποτε μὴ ταύτης ἕνεκα κατανοητέον.

Πραγεῖται οὖν τὸν Διάκονον ὑπηρετεῖν ἀκριβῶς, ὡς ἐν τῇ προϋ-
βληθείσῃ Λειτουργίᾳ δεδήλωται.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ

ΠΡΟΗΠΑΣΜΕΝΟΥ

Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, λαμβάνοντας καιρὸν κατὰ τὴν τέ-
ξιν, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱεράτειῳ, καὶ ἐξέρχονται ἕκαστος τὴν Ἱε-
ρατικὴν αὐτοῦ ἱστολήν, ὡς γέγραπται. Καὶ μετὰ τὸ ἀποπληρῶ-
σαι τὸν Ἱερέα τὴν κατάθεσιν τῶν ἁγίων, λαβὼν ὁ Διάκονος και-
ρὸν, καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός.

Καὶ ὁ Προσημαθεὶς παρὰ τοῦ Προσηματοῦ, μετ' ὃν ὁ Διάκονος
λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἵπέρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.

Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.
 Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
 Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
 Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Καὶ σιγῶνται τὸ καθίσμα.

Πρὸς Κύριον.

Ἐν ἀκίστῃ δὲ στάσει γίνεται συναπτή μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ . . .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου . . .

καὶ ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ἀρχομένου δὲ τοῦ,

Κύριε, ἐκέκραξα,

εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾷ πρῶτον τὴν Πρόθεσιν, ἔνθα ὁ ἅγιος Ἄρτος· ἔπειτα τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Ἱερᾶτεϊον, καὶ τὸν λαόν, καὶ οὕτως ἐπιστρέφει. Εἰς δὲ τὸ,

Δόξα, καὶ νῦν,

ἐξέρχονται ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, ποιῶντες τὴν Εἴσοδον, ὡς σύνθητες, ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν δὲ μέλλῃ εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, τότε εἰσοδεῖται μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἰτα λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν, μετ' ἧν αὐθις ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἀγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος.

Εἰτα ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ Χορός.

Φῶς ἱλαρόν.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Ἀναγνωσμάτων, λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Γένεσιν.

Πληρουμένης δὲ ταύτης, λέγει ὁ Διάκονος.

Κέλευσον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σοφία, ὀρθοί· φῶς Χριστοῦ φτίνει πᾶσι.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Παροιμίαν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη σοι.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς, τὸ

Κατευθυνθήτω.

Ὁμοίως καὶ οἱ Χοροί, ὡς ἔθος. Εἰτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος καὶ ἀπαγγέλλει τὴν συνήθειαν ταύτην, λέγει.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Διάκονος.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ,
οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων . . .

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ . . .

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον . . .

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ . . .

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ . . .

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι . . .

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε . . .

Ταῦτα δὲ μόνον λέγονται μέχρι τῆς γ'. τῆς δ'. εβδομάδος.
Ἀπὸ δὲ τῆς δ'. τῆς μεσοσηπτιμῆς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερεῖα,

Ἴνα καὶ αὐτοὶ,

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε.
Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶ-
τισμα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον σῶτισμα εὐτρεπιζομένων
ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεδείας, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγ-
γενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀ-
φθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιίμνῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ δικτύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὺ εἰ ὁ φωτισμός.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθ-τε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προ-
έλθετε. Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· μέτις τῶν Κατηχού-

μένων. Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . . Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου . . .

Ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ

Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, καὶ τῆς μεγάλης Εἰσόδου, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἠλκρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἵπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν . . .

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου . . .

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης . . .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν . . .

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορὸς.

Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστίν. - Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὁ Διάκονος προσκυνεῖ τὸ λέγων.

Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ὑψοῦντα τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.
Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἢτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἐκπληροῦσι τὴν μετέλκψιν τῶν θείων λειψάνων ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, ὥσπερ ἐν τῇ τοῦ Χρυσσοῦ μου Λειτουργίᾳ. Τούτων δὲ τελειωθέντων, δείκνυσσι τὸ ἅγιον Πατήριον τῷ λαῷ ὁ Διάκονος, λέγων.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου.

Ἢτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ σὺν ἑστῶσι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, λέγει.

Ὁρθοὶ μεταλαβόντες . . .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν . . .

καὶ τὴν ὀπισθάμεινον εὐχὴν καὶ
αὐτὰ ποιησὶ ἀπόλυσιν.

Τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε).

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἑκτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτηρώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Τὸ Αὐτὸ καὶ τὸ Β.

ΤΑ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Τῷ ΕΝΔΥΕΣΘΑΙ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΝ ΣΤΟΛΗΝ.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Στοιχάριον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιτραχήλιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐπιμάνικον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.
Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψε τοὺς ὑπεναντίους. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐπιμάνικον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.
Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Περιζώννιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Σάκκον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ Ἀρχιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁσιὲς σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐπιγονάτιον. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.
Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου, δυνατὲ, τῇ ωραίῳ

τητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, ἔντειναι, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.
Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ὡ μ ό φ ο ρ ο ν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὶ τῶν ὤμων. Χριστὲ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ
Θεῷ καὶ Πατρὶ προσήγαγες. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐ γ κ ό λ π ι ο ν α. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐ γ κ ό λ π ι ο ν β. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν
Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Ἐ γ κ ό λ π ι ο ν γ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ
Βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Πάντοτε, νῦν
καὶ . . .

Μ ί τ ρ α ν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

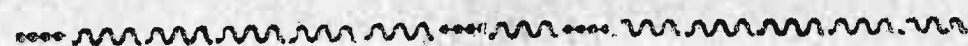
Ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθων τιμίων· ζῶν ἡτή-
σατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Πάντοτε,
νῦν καὶ . . .

Ῥ ά β δ ο ν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Κύριε, ἐλέησον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύς ἐν
μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Πάντοτε, νῦν καὶ . . .

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκράνους.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

ΕΥΧΗ.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐ-
νώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως
ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς
ἐν τῇ ἐδῶ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς
καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέ-
γας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν
ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ,
εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἁπεί-
οντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δοξα τι-
μὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ὅτι σὺ τὸ κράτος, καὶ σοὺ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνεσιᾶς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλυσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,

καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου. Επίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει καὶ φιλάνθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα, ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν διὰ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ὁδοποιήσας ἡμῖν καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὕμνεῖν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀ-

ναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι·
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ.

Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς
οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ
διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ
τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἑξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέ-
ρας εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτω-
λούς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας, προσθάσαι τὸ πρόσωπόν σου
ἐν ἑξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν·
αὐτός, φιλόνητο, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· παράσχου
οὐκ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν·
ἐνδύσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
καὶ ἀπὸ παντὸς πρίγματος, ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς
τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαισιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρήσω, πάσης
διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον· Ναὶ, δέσποτα, τῶν ἀγαθῶν
χορηγέ· Ἰὼ, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημο-
νεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐν-
τολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν πρὸς
δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐ-
λέει ἐπίσκεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέντες δὲ τοῦ Προσημιακοῦ, λέγει ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
θείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*θεῖος*), τοῦ τιμίου Πρε-
σβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ
λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (*ἡ πόλις ταύτης*), πά-
σης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχ-
μαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ῥυοθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου
καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ
σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν
ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσιν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραστήσαντες.

Εκφωνεῖς ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ Μπαρτίριος ἀγῆρ, τὴν μικρὰν συνατὴν.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς Εἰσοδος.

Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθα σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦτα, εὐλογῶν τὴν Εἰσοδον, λέγει.

Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦτα ἐκφωνεῖ.

Σοφία, ὀρθοί.

Μετὰ δὲ τὸ προκαίμενον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰς ἑστίαν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ ἐκείνου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει, (τῆς πόλεως) ταύτῃ, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων· καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸ Καταξίωσον, ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ δικύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελοὺς εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἐκφώνως καὶ ἄφρατον τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα,

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-

ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπίδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχέναίς, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὕς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὸν τρισάγιον, ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον, εἰ μὲν ἐστὶν ἀρτοκλασία, λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἰσραὴλ ἐκφώνησεν.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰδ' οὖν, λέγει ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Καὶ ὁ Ἰσραὴλ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων, Δυνάμεων ἀσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων τοῦ ἁγίου (τῆς Μηνῆς) τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας εἰς ἑορτάζεται), καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ.

« Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης ».

(Ψαλμ. ριή. 164).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΥ.

Ποιῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητὸν καὶ εὐθὺς

Τρισάγιον· Δόξα Πατρί· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν· Σῶσον, Κύριε· Ὁ ὑψωθείς. Προστασία φοβιρά.

Εἰτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνῶς.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχαὶ τοῦ Ὁρθρου.

ΕΥΧΗ Α'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὰ στόματα ἡμῶν

λόγον αἰνέσας, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πίντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν· καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τεὺς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλεῖστον ἔλεος· καὶ δὲ αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτέ σοι λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεός ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πόντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἁγιάσον τὴν κληρονομίαν σου, εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι ἡλόγηται καὶ δεδοξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου· δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τὴν δικαιοσύνην σου, τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τοὺς ὁ-

φθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοι τὰς ἑωθινὰς ἀναπέμ-
πωμεν εὐχάς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ.

Δέσποτα, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκό-
τους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ
διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος,
δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς
καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι,
καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἀνάδειξον
ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνιων σου
ἀγαθῶν· μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ
πάντος τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπάρόντων, καὶ συνευχομένων ἡμῖν,
καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρω-
πίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἵνα,
σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρ-
ρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε.

Ἀγαθὼν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, πάτερ ἅγιε, θαυμαστοποιέ,
παντοδύναμε, καὶ παντοκράτορ, πάντας σὲ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ
δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη, καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς· ἐπικαλούμενοι εἰς
βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι,
Κύριε, τῶν σῶν ἰκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἑωθινὰς δεή-
σεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιή-
σης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποιήσαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου.
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν
σὴν, καὶ τοῦ μοναγενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁ-
γίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτοῖς βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ.
πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἰκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν σου
θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι
πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διὰ παντὸς πρὸς
σὲ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυ-
χῶν, ὅτι διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ,
καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἕστησας εἰς προσ-
κύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου· διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δὸς ἡ-
μῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς,
καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν
σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου.
Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον
αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς

ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ, Κύριε, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὁδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνευ, ἄφευ, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις. Σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθός, κραταῖος, ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διὰ παντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Η.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγία, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπαῖραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματά τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν,

ὁ Θεὸς, πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀράτου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ὑλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ.

Λάμψον, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς, δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν ἐλέησον κατὰ τὸ μέγας σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξέλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδελφα

καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας· καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφοράν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ πνευματικῷ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗΙΑ.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῶ θελήματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν, μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗΙΒ.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτός, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι

τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν· λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἢτα ἡ μεγάλη Συναπτὴ, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολογίαν, ἡ μικρὰ Συναπτὴ, καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ὅτι σὺν τῷ κράτει.

Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν, αὐθις μικρὰ συναπτὴ, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἀγαθός.

Μετὰ τὸν Ἀνωμόν, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ὑψόλογηταί σου τὸ ὄνομα.

Μετὰ τοὺς Ἀναβαθμούς ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἰερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἁγίοις ἐπαναπαύη.

Μετὰ τὸ Πᾶσα πνοὴ, ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου.

Εὐαγγελίου, Κύριον Ἰτὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν. Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν ν'. Ψαλμὸν, ὁ Διάκονος.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέκέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἁγίου (τῆς Μονῆς) τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῆς ἁγίας ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπὸ γ'. τῶν κανόνων ὁδῆς, μικρὰ Συναπτὴ, καὶ ἐκφωνήσεις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ'. Συναπτὴ, καὶ ἐκφωνήσεις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς.

Ἐν δὲ τῇ θ'. ὁδῇ, ὁ Διάκονος.

Τὴν Θεοτόκον, καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Εἰς Συναπτὴ, καὶ ἐκφωνήσεις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένης δὲ τῆς Δοξολογίας, λέγει ἔσωθεν ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινῆς).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλαῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν,
καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεό-
μεθά σου, ἅγιε ἅγιον, ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος
Θεὸς, συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκό-
σμια ἀγαθὰ σου.

Ἐκφωνῶν.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ
πειῆσαι τὴν συνήθη μετάνοιαν, ἵστανται ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων
θυστῶν, καὶ προσκυνοῦσι τρίς. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα·

τοῦ ἐκ Ἱερέως ποιήσαντος Εὐλογητόν,
ὁ Διάκονος εὐθὺς λέγει τὸ

Τρισάγιον·

καὶ ὁ Ἱερεὺς,

Ὅτι σοῦ·

μετὰ δὲ τὰ συνήθη Τροπάρια, καὶ τὸν ἀσπασμὸν τῶν Εἰκόνων,
κλινούσιν ἀμφοτέρω τὴν καρτὴν, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου
σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀ-
κατακρίτως, παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον
Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα μικρὰ ἀπελυσίαν, καὶ οὕτως εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστή-
ριον, λέγοντάς τε.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·

ἔπειτα, προσκυνήσαντες τρεῖς, ἀσπάζονται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· κρατῶν δὲ ὁ Διάκονος τὰ ἱερά αὐτοῦ ἄμφω, προσέρχεται τῷ ἱερεῖ, καὶ ὑποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῷ ὡραρίῳ.

καὶ ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνδύμενος δὲ ὁ Διάκονος τὸ στοιχάριον, λέγει·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτρην, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν ὡράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθῃσι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ, τὰ δὲ ἐπιμάνικα, ἐπιθέμενος ταῖς χερσίν, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ λέγει·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθροὺς, καὶ τῇ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπαναντίους.

Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα, ἀπελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Προθέσει, εὐτραπίζει τὰ ἱερά· ὁ δὲ ἱερεὺς, σφραγίσας τὸ στοιχάριον αὐτοῦ, ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων, ὡς ὁ Διάκονος, τὸ

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου.

περιτιθέμενος δὲ τὸ ἐπιτραχήλιον, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τὴν ζώνην, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐπιμάνικα, ὡς ἄνωθεν· εἰς δὲ τὸ ὑπογονάτιον οὕτως.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς δὲ τὸ φιλότιον λέγει·

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εἶτα νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες·

Νίφομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου· Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ ποῦς μου ἔσται ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Πρυθίᾳ, προσκυνοῦντες,
λέγοντες τὸ

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι·

καὶ τὸ

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου
αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀ-
θανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον, δέσποτα·

καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιήσας εὐλογητόν, λαμβάνει ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ
χείρῃ τὴν προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν λόγχην, καὶ σφραγίζων
μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπὶ τῆς σφραγίδος τῆς προσφοράς, λέγει τρις·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Καὶ εὐσεύς πληγνύει τὴν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφρα-
γίδος, καὶ ἀνατίθων, λέγει·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη.

Ἐν δὲ τῷ αἰσθητῷ.

Καὶ ὡς ἄμνός ἄμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος,
οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνθ' μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν οὖν τῷ κατὰ.

Τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος κρατῶν τὸ ὑπόριον κατὰ τὰς δεξιὰς
αὐτοῦ, λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεσθῶμεν· ἔπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐν πλαγίῳ τοῦ δε-
ξιοῦ μέρους τῆς προσφοράς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Ἢ καὶ θεὸς αὐτὸν ὁρᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ Διάκῳ, λέγει ὁ Διάκονος·

Θύσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θύων αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγει·

Θύεται ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ὕπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφων ἑαυτὸν τὸ ἔχον τὸν Σταυρὸν μέρος, γέρων ἐν
αὐτῷ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς λόγχης, ἀνασείων ὑπὸ τὸ θεῶμα
ἸΣ ἐπιλέγει·

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐ-
θέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ
ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει πρὸς τὸν Ἱερεῖ·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν ἔνωσιν.

Καὶ εὐλογησάντος τοῦ Ἱερέως, ἄρχεται ὁ Διάκονος τῷ ἁγίῳ
ἱστορίᾳ ἐκ τοῦ νόματος οἰκοῦ καὶ τοῦ ὕδατος· ὁ δὲ Ἱερὺς
ἔχων ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγίδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβεΐαις
πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυ-
σιαστήριον.

Καὶ αἶψαν μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου
Ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐν δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν θ' σφραγίδα, λέγει.

Τῶν τιμίων ἐνδόξων οὐρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Καὶ αἶρων μίαν μερίδα, τίθουσιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως· εἶτα λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιοῦ, Ἑλισσαίου, Δαβὶδ, καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δαυιὴλ τοῦ προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθῃσι δευτέραν μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάκτως· εἶτα λέγει.

Τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πνευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν δώδεκα καὶ ἐβδομήκοντα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ τίθῃσι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελειῶν τὴν πρώτην τάξιν· καὶ αὖθις λέγει.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἶρων τετάρτην μερίδα, τίθουσιν αὐτὴν πλησίον τῆς πρώτης μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχὴν, καὶ λέγει.

Τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἶρων πέμπτην μερίδα, τίθουσιν ὑποκάτω τῆς πρώτης, τῆς εὐσης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας τάξεως, καὶ λέγει.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶν καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὀσίων.

Καὶ οὕτως ἕκτην μερίδα αἶρων, τίθουσιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς δευτέρας μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς δευτέρας τάξεως· μετὰ ταῦτα δὲ λέγει.

Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἶρων ἑβδομήκην μερίδα, τίθουσιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τάξιν, καὶ λέγει.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱεσίοις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Καὶ τίθουσιν ὀγδόην μερίδα ὑποκάτω τῆς πρώτης, καὶ λέγει.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

εἰπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ· εἰδὲ λέγεται τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει· καὶ οὕτως αἶρων καὶ τὴν ἐνάτην μερίδα, τίθουσιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν· εἶτα, λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει.

Μνήσθητι, δέσποτα φιλόφθωπε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθόδοξων, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινῆ), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγ-

ματος, (τοῦ δαίμονος) Καθηγουμένου, τῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Ἔπειτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα, καὶ οὕτως αἶρων τὰς μερίδας, τίθῃσιν αὐτάς ὑποκάτω· ἔπειτα, λαβὼν ἑτέραν μερίδα, λέγων·

Ὑπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἔπειτα, μνημονεύων τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, καὶ τῶν ὧν ἔχει κοιμημένων, τελευταῖον ἐπιλέγει.

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων, Ὁρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ αἶρων μερίδα, λέγων·

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἔπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιάμα· βαλὼν, λέγει· ὁ πᾶν ἱερεὺς·

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμιάμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ. Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ θυμιαματος.

Θυμιάμα σοὶ προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· σπερέωσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιάσας τὸν Ἀστερίσκον, τίθῃσιν ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστὴρ, ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον.

Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· εὐπρέπιτον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸ κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δυνάμειν, καὶ περιεζώσατο.

Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κάλυψον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν ἕτερον κάλυμμα, σκεπάζει τὸ ἅγιον Πότήριο, λέγων·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· σκέπασον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸν Ἄερα, σκεπάζει ἀμφότερα, λέγων·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ο Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· εὐλόγησον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὴν Προθέσιν, λέγει ἐκ τρίτου.

Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐν ἑκάστῳ.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦντων ἐκ τρίτου ἀμφοτέρων, ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην εὐχὴν τῆς Προθέσεως· εἰτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, μνημονεύων καὶ τοῦ οὗ τινος ἡ λειτουργία τελεῖται· μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, καὶ τὸν Ν. Ψαλμόν·

εἰτα, πάντες ἀμφοτέρω προ τῆς ἁγίας Τράπεζης, ἀσπάζονται αὐτὴν μετὰ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, λέγοντες τὸ

Βασιλεῦ οὐράνιε· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις·

εἰτα, κλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σπραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων..

Εἰτα ὁ Διάκονος.

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Κατευθύνει Κύριος τὰ διαδήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ παλιν ὁ Διάκονος.

Μνησθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς.

Τῆς Ἱεροδιακονίας σου μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος, εἰπὼν τὸ Ἀμήν, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, προσκυνεῖ εὐλαβῶς· εἰτα λέγει τὸ, Εὐλόγησον Δέσποτα· καὶ ὁ Ἱερεὺς, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ὡς ἀκολουθῶς.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ, τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τιθέναι εἰώθαμεν, τό τε ἅγιον Ποτήριον, τὴν σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Ἁγίων ἐννέα μερίδας, καὶ τίνος ἕνεκεν ἐννέα, καὶ οὐ πλείους ἢ ἐλάττους τιθέμεθα· καὶ τέλος, ποῖον ὑπάρχει τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ἄφραστον τρώντι καὶ ἀκατάληπτον τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον, καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις Δυνάμεσι· τὸ γὰρ αὐτὸ πανακήρατον τοῦ Κυρίου Σῶμα, ἐν τοῖς οὐρανίοις καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῷ θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε καὶ ἐμφόδως κεκαλυμμέναις ταῖς πτέρυξι λειτουργοῦσι· τοῦτ' αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς γηϊνοῖς ἡμῖν ὁράται τελούμενον. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων αἰεὶ διατελεῖ, ἄνθρωπος γενέσθαι ἠυδόκησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου φυράματος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, κεκοινώνηκε, (τρόπος τοῦτο τῆς θεϊκῆς αὐτοῦ συγκαταβίσεως ἄρρητος), τέλειος γενόμενος ἄνθρωπος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῇ σαρκί, οὐ τῇ Θεότητι· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρωνος· καὶ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγ-

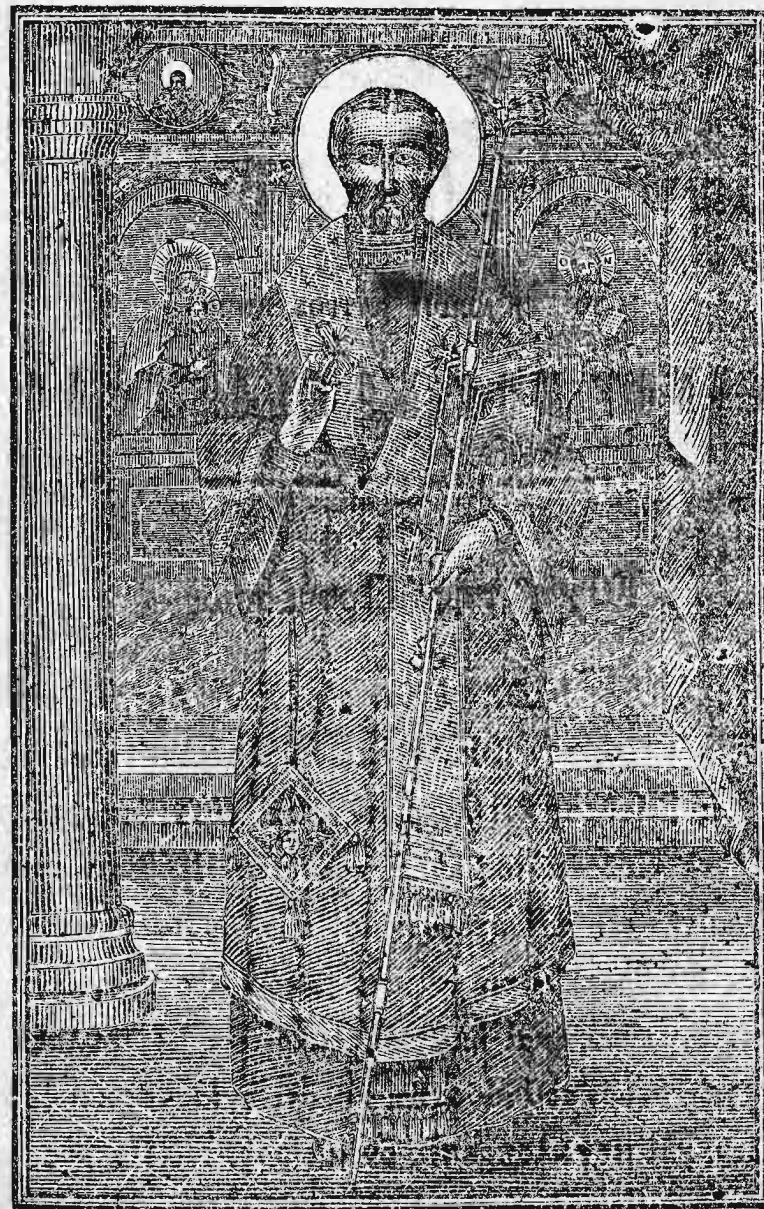
γείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἐκάστην διὰ τῆς ἱερᾶς τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι· διὰ τοι τοῦτο καὶ σημᾶναι διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ ἀοράτου αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἅκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο, σοφίαν καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θαρρόντες, τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς οἶόν τε, σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἁγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς, θύων τὸν Ἄρτον, ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς, διὰ τὴν ἅκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὀπίσθεν τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς ἁγίας Λόγχης, λέγων τὸ, Σταυρωθέντος σου, Χριστέ· καὶ οὗτος μὲν ἐστὶν ὁ ἀληθὺς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, οὐ κεῖται γεγωνὸς εἰς δῆλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον καὶ διορισμὸν τοῦ ἁγιασθησομένου τούτου Ἄρτου. Διὸ καὶ παρὰ τῶν ἄρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος, πρὸ τοῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἷτινες οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ τῶν ἄρτοποιῶν ἀποτελούμενον, ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ· τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὀπίσθεν. Τούτων δὲ οὕτω διορισμένων, πρόδηλόν ἐστίν, ὅτι τὰ ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτου· τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας, (καθ' ἣν καὶ τὴν λόγχευσιν ποιούμεν), κατὰ τὸν Προφήτην, τὸν λέγοντα· «Παρέστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου».

εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἀγίων·
 ἃς οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττους, ἀλλ' ἐννέα τιθέμεθα, κατὰ μί-
 μησιν τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ὡς περ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν
 πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγ-
 ματα πᾶσα τούτων ἡ στρατιὰ διήρηται, οὕτω κἀνταῦθα θεοπρε-
 πέστατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῦς.
 Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἴνι, ὡς αὐτὸς πάλιν, ἐν τῷ περὶ οὐρανίῳ
 Ἱεραρχίας ἔκτω, ἐδόδω τε καὶ ἀγδόω κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφο-
 ρίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πᾶσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας,
 ὅλην εὐτάκτως ἔξει τὴν μίμησιν. Ἐκ τούτων οὖν ἀπάντων δῆλόν
 ἐστὶν ὅτι δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐστὶν ἐκεῖνο, ὅπερ
 καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν ᾧ τίθεται ἡ Παναγία, καὶ τοῦτά ἐ-
 στίιν ἀναμφισβήτητον.

Ο ἍΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ γὰρ δὲ εἰπόντος·

Ἀμήν,

καὶ πάντοτε ἀποκρινόμενοι τὸ

Κύριε ἐλέησον,

λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
βείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δ. π. π.), τοῦ τιμίου
Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς, (ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ) καὶ τῶν πί-
σται οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχ-
μαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύ-
νου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΙΡΗΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχή τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφὴν
τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐξαποστείλας Σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα
καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ
πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημό-
νευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων, τῶν προσενεγκάντων, καὶ
δι' οὗς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ
Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων· ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται
τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκων.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α', ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιlanθρωπία ἀφατος· αὐτὸς, δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις,

καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'

Ὅ τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ, καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχή τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον, σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθεῖ.

Εἴπα ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρερῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δοῦ-

λους σου, ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, δέσποτα, πρόσδεξι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσιν ὁμωτέρως τὸ Τρισάγιον· εἰτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ δὲ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχή πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόανθρωπε δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν

διάνοιζον ὀφθαλμούς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθας ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρουμένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου, κρατῶν ὁ Διάκονος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, υποκλίνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ, λέγων.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε).

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτόν, λέγει.

Ὁ Θεὸς, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου, Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε), δώη σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετά δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀποκρινομένου τοῦ Χοροῦ τὸ Κύριε, ἐλέησον, τρίς, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Εὐχή τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομναχῶν, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ καὶ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει ἢ χώρᾳ ταύτῃ σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πνυπέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Διάκονος.

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ· οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ· κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας· ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης· ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ κατηχουμένων, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τοὺς ἐαυτῶν αὐχένους, καὶ καταξιώσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταριθμήσον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμνῇ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦτοι ἐξαελοὶ τὸ εἰλητόν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις τῶν κατηχουμένων, ὅσοι πιστοί.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, ὡς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ· ἵνα, εἰσακρούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν Β'. ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντός μολυσμοῦ

σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου· χάρισαι δὲ, ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιοθῆναι.

Ὁ Διακόνος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ἁδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἄφρατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱεουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἀπέντων· σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφεὶμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπυόμενος. Σὲ τοίνυν ὠσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου

τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θυμιασάντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέρχονται ἀμφότεροι ἐν τῇ Πρεθείᾳ, καὶ ὁ Διακόνος λέγει.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθεται τῷ τοῦ Διακόνου ὠμῷ, λέγων.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον ἐπιβαλὼν τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται ἀμφότεροι, λέγοντες.

Πάντων ὑμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθόντες δὲ ἐν τῷ Βήματι, ὁ μὲν Ἱερεὺς, κατὰ τὸ ἔθος, τοποθετήσας τὰ ἅγια, θυμιάζει αὐτὰ, λέγων.

Τότε ανοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφε, καὶ συλλειτουργέ.

Ὁ δὲ Διάκονος πρὸς αὐτόν.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα, πρὸς αὐτὸν αὖθις, ἐποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Ἰῦξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰπὼν τὸ,

Ἀμήν,

καὶ ἀσπασόμενος τὴν Ἱερατικὴν δεξιάν, ἐξέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δωρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν

ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ πκραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλο-
γητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
ματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

*Ὁ Ἱερεὺς, προσκυνήσας τρίς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια.
λέγων μυστικῶς.*

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ
καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ λαὸς τὸ Πιστεύω· εἰτα ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν
ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ
Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας· εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ἀξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχα-

ριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου· σὺ γὰρ
εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν,
ὡσαύτως ὢν, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον· οὐ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ πα-
ραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως
ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω
τὴν μέλλουσαν· ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ
μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων
ὢν ἴσμεν, καὶ ὢν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργε-
σιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ
τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατη-
ξίωσας, καὶ τοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ
μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἑξαπτέρυγα,
πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Αἶσαντος δὲ τὸν Ἀστερίσκον τοῦ Διακόνου, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, δέσποτα
φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος σὺ,
καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἅγιος
εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον
σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον·
ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ
νοκτὶ ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ
κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις,
καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας,
κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλώ-
μενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς
Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεςιν
ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων
τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριη-
μέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανούς ἀναδόσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν
καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας·

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Τὶ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ἐτι προσφερόμεν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λα-
τρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κατὰ-
πεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμε-
να Δῶρα ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς, δεικνύων τὸν ἅγιον
Ἄρτον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σπραγίζει τὰ ἅγια Δῶρα, λέγων.

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ

Ἀμήν,

ἐπιλέγει, δεικνύων τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος εἰπὼν καὶ αὖθις τὸ

Ἀμήν,

ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, ἀμφοτέρω τὰ ἅγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφοτέρω, λέγει.

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς
ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς
βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς
κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφερόμεν σοι τὴν λογικὴν ταύ-
την λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων,
πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐ-
αγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παν-
τὸς πνεύματος δικαίου, ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδό-
ξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων,
καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανεπφώνων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (τοῦ *δεῖνος*), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψι ἡμᾶς, ὁ Θεός· καὶ μνησθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (1), καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι παρακαλοῦμέν σε· μνησθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος· ἔτι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἀγίας, Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν· δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσυχίον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἐν πρώτοις μνησθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ *δεῖνος*), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ Διάκονος μνημονεύει τὰ δίπτυχα τῶν ζώντων,
καὶ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

(1) Ἐνταῦθα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς καὶ ὧν βούλεται τεθνώνων.

Μνησθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ᾗ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς· μνησθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν· μνησθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ

ἡμετέροισιν· καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων, ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀνσμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς τῷ

Πάτερ ἡμῶν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς, δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλυνον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλείουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον, τοὺς νεσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών καὶ καταξιώσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ὁ Διάκονος ζώννυται τὸ ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγων ἐκφώνως.

Πρόσχωμεν:

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἁγία τοῖς ἁγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, κρατοῦντος τὸν ἅγιον Ἄρτον, μυστικῶς λέγει.

Μέλισον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαθείας, λέγει.

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπνώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζων.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Πλήρωσον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν ἀνω κειμένην μερίδα (1), καὶ πρῶτον

(1) Τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα ΙΣ· οὕτω γὰρ ὁρεῖται κείσθαι τὰς τέσσαρας μερίδας, μετὰ τὸν μερισμόν.

ΝΙ ΚΑ,
ΧΕ.

ἐν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, ἐμβάλλει ἐν αὐτῷ, λέγων.

Πλήρωμα Ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος ἁγίου.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ,

Ἀμήν,

καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ Ζέον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων.

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνγέει αὐτὸ σταυροειδῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ λέγων.

Ζέσις Πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα, ἀμφότεροι τὰς κεφαλὰς κλίναντες, προσεύχονται λέγοντες τὸ

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ κτλ.

ὡς ὁπισθεν γέγραπται· καὶ οὕτως ὁ Ἱερεὺς, λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ ἁγίου Ἀρτου, λέγει.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοταί μοι (τῷ δεῖνι) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Εἶτα, μεταλαμβάνων τοῦ ἐν χειρὶ μετὰ φόβου καὶ ἀπαθείας, λέγει.

Ἱεροδιάκο νε, πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, λέγει.

Ἴδου προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· μετάδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον καὶ ζωοποιὸν Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, κρατῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, δίδωσι τῷ Διάκονῳ· ὁ δὲ Διάκονος, ἀσπασάμενος τὴν μεταδιδούσαν αὐτῷ χεῖρα, ἀπέρχεται ὀπίσθεν τῆς ἱερᾶς Τραπεζῆς, καὶ μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσίν, ὡς ὁ Ἱερεὺς· εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Ποτήριον, μεταλαμβάνει τρίς ἐξ αὐτοῦ, καὶ οὕτω καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων·

Ἱεροδιάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Ἴδου ἔτι προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· μετάδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντες δὲ τοῦ Διακόνου διὰ χεῖρας τοῦ Ἱερέως, λέγοντες τὸ

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἄφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Λαβὼν δὲ ὁ Διάκονος τὸν ἅγιον Δίσκον ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, ἀποσπογγίζει μετὰ προσοχῆς τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ, καὶ τῷ καλύμματι σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον· εὐλαβῶς· εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας εὐχὴν μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, δέσποτα φιλόνηθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων· ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡ-

μῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαθήματα, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Ὁ Διάκονος·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἶτα, θυμῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ταῖς λέξει·

Ἦψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Καὶ οὕτως ὁ μὲν Διάκονος, φέρων ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ τοῦ ἁγίου Δίσκου, ἀποτίθηναι αὐτὸν τῇ Προθήσει· ὁ δὲ Ἱερεὺς, προσκυνησας καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν.

Καὶ ἐκφώνως·

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος·

Ὅρθαί· μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, ζωοποιῶν, καὶ φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ὑποθεσάμενον εὐχὴν, ἐξω τοῦ Βήματος ἐκφωνουμένην.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζὼν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς τὴν ἐν τῷ σουστεῖλαι τα Ἁγία εὐχὴν μυστικῶς.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ εὐθὺς ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρρὸς, ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εὐχή τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησας.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τοῦ Χοροῦ δὲ εἰπόντος,

Ἀμήν,

καὶ πάντοτε ἀποκρινομένου τὸ

Κύριε, ἐλέησον,

λέγει ὁ Διάκονος.

Εν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δαΐνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς, (ἡ πόλεως ἡ χώρας ταύτης), πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α', ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς, δέσποτα, κατὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐπίδλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ὁ Διάκονος.

Ετι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐσὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β', ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'· μυστικῶς

Ο τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυοὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλόμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον, σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Οτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ.

Ὁ Διάκονος

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισάγιου ὕμνου

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισάγιῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουδίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετένοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεσθησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσιν ἀμφότεροι τὸ Τρισάγιον· εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θεωρῶν πρὸς τὴν Πρόθεσιν, λέγει.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ δὲ Διάκονος.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχή πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου μυστικῶς.

Ἐλλομψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόφιλανθρωπε δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἐνθεὺς ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα, τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πύσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἰ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς . . .

Κύριε, παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν . . .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ἐκτενέως ἰκεσίας μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐ-

λέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ θείου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Ἔτι δεόμεθα ἀπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόφιλανθρωπὸς Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν,

ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ,

κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας,

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ κατηχουμένων πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων

ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκληκότας σοι τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν· ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦλια ἔκαπλοι τοῦ Ἐιλητὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ Διακονὸς λέγει.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μὴ τις τῶν Κατηχουμένων, ὅσοι πιστοί.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν· Ἀ· μετὰ τὸ ἀπλῶθῆναι τὸ Ἐιλητὸν.

Σὺ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου· σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δὸς, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Ὁ Διακονὸς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διακονὸς.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν· Β· ἡν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεῖνωσιν ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Ὁ Διακονὸς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον κτλ. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅπως, ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δέξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ἀδομένου.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίξειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς

ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν· ἀλλ' ὁμως διὰ τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱεουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθίρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέλῃ, καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἶμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Θυμιάσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀπέρχονται ἀμφότεροι ἐν τῇ Προθέσει, καὶ ὁ Διάκονος λέγει.

Ἐπαρον, δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθεται τῷ τοῦ Διακόνου ὤμῳ, λέγων (*).

(1) Οὗτος ἐπὶ τοῦ ἐνδὲς ὤμου, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὤμων τοῦ Διακόνου συνήθως ἐπιτίθεται τὸν Ἀέρα. Οὕτω δὲ ἐπιτίθεται αὐτὸν καὶ ὁ Ἱερεὺς, μὴ ὅτις τοῦ Διακόνου.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα, τὸν μὲν ἅγιον Διάκονον ἐπιβάλλων τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνὰ χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται ἀμφότεροι, λέγοντες.

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰσελθόντων δὲ ἐν τῷ Βήματι, ὁ Ἱερεὺς, κατὰ τὸ ἔθος, τοκοθεύσας τὰ Ἅγια, θυμιά τρις αὐτά, λέγων.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα, κλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον.

Μνήσθητί μου, ἀδελφε καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ κτλ.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος πρὸς αὐτὸν αὐθις, υποκλίνας τὴν κεφαλὴν, λέγει.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισχιάζει σοι.

Ὁ Διάκονος.

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· μνήσθητί μου, δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνησθεὶν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεραδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ

Ἀμήν,

καὶ ἀποκλίνων τὴν Ἱεροτικὴν δεξιάν, ἐκέρχεται λέγων.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως . . .

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, καὶ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι διακόνους τῆς Καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερυψάνιον, καὶ νοερὸν σου θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάμπῃς ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· ἐπίδλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπιθε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικὰς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω

καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῇ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ, λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ εὐθὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Μετὰ τὸ Πίστευμα, ὁ Διάκονος.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. (*Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν.*)

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας· εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπὶ ψαλμῷ μυστικῶς.

Ὁ ὢν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητὲ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου, ἀκουστὰς ποιῆσαι πάντας τὰς αἰνέσεις σου, ἢ διηγῆσθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπέναντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀδύσους, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος ἐν ἑαυτῷ, δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρχὸς τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις, λογικὴ τε καὶ νοερὰ, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰδίδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα

δούλα σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ, ὁ Θεός, τμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου, ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρίσει σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας, ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφῆτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις, διὰ τῶν Ἀγίων σου, τῶν καθ' ἑκάστην γενεάν

εὐαρεστησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν, νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν, Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας, ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἀλλὰ, Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθεὶς, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνης τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ἡυδόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς, τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρίναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προσταγμάτων σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καὶ καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὁδύνας τοῦ θανάτου, καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγέ-

νετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὅς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον καὶ ἀοίδιμον καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας·

Ἔτα ἐκφώνως.

Ἐδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, ἁγιάσας·

Ἔτα ἐκφώνως.

Ἐδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν (1).

(1) Σημειώσαι ὅτι εἰς τὰ Κυριακὰ λόγια «Λάβετε, φάγετε» καὶ «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες» οἱ ἱερουργοῦντες δὲν πρέπει νὰ δεικνύωσι, λέγοντες ταῦτα, διὰ τῶν χειρῶν τὰ προκείμενα τίμια Δῶρα, καθ' ὅτι οὐκ ἀναφέρονται ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' εἰς ἅπερ ὁ Ἰησοῦς, λαβὼν τότε ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπαύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ἐσ' ἡμῖν γὰρ ἂν ἐσθίη-
τε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Με-
μνημένοι οὖν, δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ παθημά-
των, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦ ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ
καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐ-
τοῦ παρουσίας.

Εἶτα ἐκκλίσκει.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρωμεν, κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπαύχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἁ-
νάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυ-
σιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι
ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς
σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρρόντες προσεγγίζομεν
τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου
Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ πα-
ρακαλοῦμεν, ἅγιε ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦ-
τα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτά, καὶ ἀγιάσαι, καὶ ἀναδεῖξαι.

Εἶτα εὐχονται λέγοντες·

Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι,

τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δὲ τὰ εἰρημένα δεσποτικὰ εἰσεῖνα λόγια ἐπανα-
λαμβάνονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ δεῖξις, μᾶλλον δὲ, ἐναντία
εἰς τὸ ὄρθον τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρόνημα.

καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος λέγει μυστικῶς, δεικνύων τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζει τρεῖς τὰ ἅγια Δῶρα, λέγων μυστικῶς.

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, εἰπὼν τὸ

Ἀμήν,

ἐπιλέγει δεικνύων τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ αὐτὸ τὸ τίμιον Αἶμα τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, εἰπὼν καὶ αὐτὸς τὸ

Ἀμήν,

ἐπιλέγει.

Εὐλόγησον, δέσποτα, ἀμφοτέρω τὰ ἅγια.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν ἀμφοτέρω τὰ ἅγια, λέγει.

Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας (*).

Ὁ Διάκονος.

(*) Τὸ «Μεταβιζλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ» ἐκ τῆς τοῦ θείου Χρυσο-
στόμου Λειτουργίας μεταγραφὴν, θεωρούμενον κατὰ σύνταξιν, οὐκ ἔχει χώραν
οὐδεμίαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀλλ' ἔστι προσθήκη, τολμηρῶς παρὰ
τινὸς γενομένη, ὥς καὶ Ἐκδόδημος ὑπεστήμεινεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ αὐτοῦ (Κανὼν
18^{ος} τῆς ἐν Λαοδικαίᾳ Συνόδου).

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνῶσαι ἀλλήλοις, εἰς ἐνὸς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα ποιῆσαι μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὖρωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν πίστει τετελειωμένου.

Εἶτα ἐκφώνως.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Διέκονος μνημονεύει τὰ διπτύχα τῶν ζώντων καὶ κεκοιμημένων, καὶ ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου (τοῦ ^{δαυὶδ}), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι σοῦ δεόμεθα, μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας σου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δωρὰ σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ

ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μνημένων τῶν πενήτων· ἀμειψαὶ αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι· χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθάρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς, ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν, κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον, τοὺς πονηροὺς ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἐμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ, τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἐκθρεψον, τὴν νεότητα παιδαγωγήσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι, τοὺς ἐσκοτισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων

ἐλευθέρωσον, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδαιοποροῦσι συνό-
 δευσον, χηρῶν πρόστηθι, ὀρφανῶν ὑπεράσπισον, αἰχμαλώτους
 ῥῦσαι, νοσοῦντας ἰασαι, τῶν ἐν βήμασι καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις
 καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει
 ὄντων, μνημόνευσον ὁ Θεὸς, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς με-
 γάλῃ σου εὐσπλαγχνίας, καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς, καὶ τῶν
 μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι
 ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων
 τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν
 δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ
 Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς
 ἑκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοήθεια
 τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων
 σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν νοσοῦντων ἰατρός. Αὐτὸς
 τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἑκαστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ,
 οἶκον, καὶ τὴν χρεῖαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν (τοῦ
 δεῖνος) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ,
 σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,
 καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Εἰτα ἐκφωνεῖ.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ
 δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐνεῖρήνη, σῶον,
 ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς
 σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει, πρὸς τὴν θύραν στας.

Τοῦ (δεῖνος Παναγιωτάτου, ἢ Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου,
 ὅστις ἂν ᾖ)

καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια Δῶρα ταῦτα

(καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ)

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Εἰτα ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτο-
 μούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρη-
 σόν μοι πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ
 τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας καλύψῃς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος
 ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτε-
 ρίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος,
 καὶ μηδένα ἡμῶν κατασχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυ-
 σιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπι-
 φάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους καὶ
 ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὁμοῦς εἰρηνικοὺς τῇ γῇ
 πρὸς καρποφορίαν δώρησαι, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
 τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σθέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις
 ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας
 ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτός, καὶ υἱοὺς
 ἡμέρας ἀναδείξας· τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἐπέδωκας ἡμῖν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καὶ ἀ-
 νυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς,
 καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφωνῶς

Καὶ ἔσται τὰ ἑλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχρι-
στεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς
μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,
καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ
μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χρι-
στοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κα-
τοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου
σου Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ μηδένα ἡμῶν ἐνοχον
ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μη-
δὲ ἀσθενῇ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάν-
ειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπροσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βῆμα-
τος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁ-
γίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι
τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἑλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς κτλ.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν κτλ.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησις.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ λαὸς τὸ

Πάτερ ἡμῶν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνησις.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης πα-
ρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐκυτῶν κεφαλὰς εὐλόγη-
σον, ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυναμώσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ

καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν.

Εἰτα ἐκφωνῶν.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοιικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ἐκφωνῶν.

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἰτα, τῆς Μεταλήψεως τελεσθείσης, ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ, καὶ τῶν ἁγίων Λειψάνων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Τραπέζης ἀρθέωντων, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰῶσι τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν πάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ

Χριστοῦ σου εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἰσὺν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος.

Ὅρθοι· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι . . .

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ ὀπισθοαμθωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζὼν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῇ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων (1).

Καὶ εὐθὺς τῇ ἐν τῷ σὺντάγματι τῇ Ἀγίᾳ εὐχῇ, μυστικῶς.

Ἦυσται καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας μυστήριον. Ἐσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἧς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα τὸ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός·

καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

(1) Ἡ ἐν τισι λειτουργικαῖς δέλτοις κειμένη ὀπισθάμβωνος εὐχὴ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου α' Ὁ Θεὸς ἐν αἰνέσει· δὲν πρέπει νὰ ἀναγινώσκηται, ὥς μὴ οὕτω ποίημα τοῦ Ἀγίου, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄνευ Ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας προστεθεῖται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ αὐτοῦ· τοῦτο δὲ εἰκάζεται, ἐπειδὴ ἡ εὐχὴ αὕτη οὕτως εἰς τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα εὐρίσκεται, τὰ περιέχοντα τὴν Λειτουργίαν τοῦ Ἀγίου, ἀλλ' οὕτως εἰς τὰ ἅπαντα αὐτοῦ, ἐκδοθέντα ἐν Βενετίᾳ τῷ 1535 σωτηρίῳ ἔστι.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασίλειον Ἱεράτευμα, πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΩΝ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ (*).

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετά δὲ τὸν Προσημιακόν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου

(*) Ἴδε τὴν ἐν τέλει τῆς βιβλίου σημείωσιν.

Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς, (*ἡ πόλις, ἡ χώρα*) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐκυτοῦς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι κτλ.

Ἔπειτα, ἀναγινωσκόμενοι τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν τοῦ Α'. Ἀντιφώνου.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεός μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίος

σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ δόξα Πατρί.

*Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

*Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

*Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

*Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-

ξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρεῶν δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

*Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς . . .

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

*Ὅτι σὺ εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Μετὰ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος θυμῷ κατὰ τὴν τάξιν καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ Εἰσόδος μετὰ τοῦ θυριτοῦ.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου, λεγόμενη κατὰ τὸ Ἱερὺς μυστικῶς.

Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθα σου, δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόνητος Κύριε· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρεύοντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίζαμεν· μὴ κατασχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἑορταί, μετὰ Εὐαγγελίου.

Σοφία, ὀρθοί. Ὁ Διάκονος.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Γενέσεως, ὁ Ἱερεὺς, κρατῶν τὴν λαμπίδα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου, λέγει ἐκφώνως.

Σοφία, ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Μετὰ δὲ τὴν Παροιμίαν, ὁ Ἱερεὺς ψάλλει ἑσώθεν τὸ Κατευθλήτω, καὶ ἀκολουθῶς τὸ αὐτὸ ἔξωθεν οἱ ψαλταί. Εἶτα, εἰ ἐστὶν ἡμέρα ἑορτῆς, ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον· εἰ δ' οὐ, λέγει τὴν ἑκτενὴν ὁ Διάκονος.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης . . .

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν . . .

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .

Εὐχὴ τῆς ἑκτενοῦς ἱκεσίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἑκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος τὰ λοιπὰ τῆς ἑκτενοῦς, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ . . .

Ὁ Διάκονος.

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ κατηχουμένων.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν πάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν κατηχουμένων ὅσοι πιστοί. Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνον λέγονται μέχρι τῆς τρίτης τῆς τεταρτῆς.

μάδος· ἀπὸ δὲ τῆς Δ' τῆς μεσονηστείας, μετὰ τὸ, Ἰνα καὶ μὴ
ταῖς, τὰ περὶ τῶν κατηχομένων Διακονικὰ λέγονται οὕτως.

Ὅσοι κατηχομένοι, προέλθετε· οἱ κατηχομένοι, προέλθε-
τε· ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶ-
τισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων
ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγ-
γενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀ-
φθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνύματος, τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποιμνῇ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς...

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων, λε-
γομένη ἀπὸ τῆς Δ' τῆς μεσονηστείας μυστικῶς.

Ἐπίφανον, Δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅ-
γιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρ-
τίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν·
βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στηρίξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν

ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυ-
τὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προσέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα,
προέλθετε. Ὅσοι κατηχομένοι, προέλθετε· μὴ τις τῶν κατη-
χομένων· ὅσοι πιστοί. Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ἀπὸ τῆς Δ' τῆς μεσονηστείας

Εὐχὴ πιστῶν Ἀ· μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζῶσποιῷ τοῦ Χριστοῦ
σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας
ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀ-
γαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ
ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λό-
γοις ἀργοῖς ἀνεπίδατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀ-
πρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε· τὰς
χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνερ-
γεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διά-
νοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐκκλησία πιστῶν. Ὁ μυστικὸς.

Δέσποτα ἅγιε, υπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανόθεν δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα, δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον κτλ. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλόγητός εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ.

Νῦν αἱ δυνάμεις,

γίνεται ἡ Εἰσόδος. Ἐἵτα λέγει ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως . . .

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ . . .

ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς . . .

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων μυστηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς, ἀόρατε βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται μυστηρίων· καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν. τῷ εἰπόντι· « Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ »· ὅπως, ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήτασιν.

Ο Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς . . .

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ . . .

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν . . .

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ . . .

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ . . .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ . . .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα . . .

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ . . .

Ο Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Καὶ καταξίωσον, ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο λαὸς τὸ

Πάτερ ἡμῶν,

καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἱερεὺς.

Εἰρήνῃ πᾶσι.

Ο Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο Ἱερεὺς κλινόμενος ἀπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὖσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κα-
τοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὖσπλάγχνῳ ὄματι ἐπὶ
πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν· καὶ ἁγιάζον πάντας ἡ-

μᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν τούτων Μυστηρίων.
Σοὶ γὰρ τὰς ἐκυτῶν ὑποκεκλίκαμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ
παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ο Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοι-
κητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ
εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν
ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσαν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι
ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος,
καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ο Διάκονος.

Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, κάτωθεν τοῦ ἁέρος βαλὼν τὴν χεῖρα καὶ ἐγγί-
ζων μόνον τὸν ἅγιον Ἄρτον, χωρὶς νὰ ὀψῇ αὐτόν, λέγει μεγα-
λοφώνως.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἶτα, ἀμέσως ἀνακαλύπτει αὐτὰ, καὶ ἐκπληροῖ τὴν μεταλήψιν
τῶν θείων Δώσεων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν
ἁγίων λειψῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Μυστηρίῳ ἀποσπυγχισθέντων, ἐπὶ
τῇ τῷ Ἱερεὶ ἐκφωνεῖ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώμα-

τος καὶ Αἷματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σου, δέσποτα φι-
λάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, καὶ
δὸς ἡμῖν, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἁγιασμάτων σου εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βα-
σιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος.

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων,
ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀ-
ίξως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον . . .

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ . . .

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν,

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουρ-
γήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα
ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθα-
ρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θερίποντί σου Μωσεί, παράσχου καὶ

ἡμῖν ἀγαθὸν, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς
τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀ-
ναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν
Ἀνάστασιν. Ὅτι ὑψόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁ-
γίου Πνεύματος· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἶτα τὴν ἐν τῷ συστέλλει τὰ ἅγια εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡ-
μέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυ-
στηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνά-
δειξον τῆς βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τοῖς Ψαλμοῖς τοῦ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός,

καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΕΘΝ ΡΤΩΝ,

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ, ΟΡΘΟΝ, ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βρασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν μεγάλην Πέμπτην.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσας ἀγαθότητας ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, καὶ ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλώσσων οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν καὶ θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναίτιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων, θεοκηρύκων, καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἀπόλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν Λειτουργίαν,
γινομένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν ἱερατικὴν στολήν.

Πρῶτον λέγει τὸ Νῦν ἀπολύεις . . . τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ λειτουργία τελεῖται· τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας, τοῦ ἁγίου, ὡς προεῖρηται, καὶ τὸ « Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον, Κύριε », καὶ ἀπόλυσις, ὡς σύνηθες. Εἶτα, ἀσπαζόμενος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, παρ' ἧς ἔλαβε τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης, ὡς πηγὴν τῶν θείων χαρίτων καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ, λέγει τὸ Δι' εὐχῶν . . . καὶ ἀναχωρεῖ οἴκαδε, ἐπευχόμενος καὶ εὐλογῶν τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ λέγων τὸ « Διαφυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας τοὺς εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνορίᾳ ταύτῃ, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν ».

Ἡ αὐτὴ τάξις γίνεται καὶ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΙΣΟΔΙΚΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

ψαλλόμενα ἐν τῇ μικρᾷ Εἰσόδῳ τῆς θείας Λειτουργίας μετὰ τὸ,
Σοφία ὀρθοί.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὦμοσε Κύριος, καὶ
οὐ μεταμεληθήσεται.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος
καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἃ.
πεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς
δυναστείας σου.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Θαδῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο-
δίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ΕΥΧΑΙ

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου, ἐλέησόν με, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἴδου βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργε, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν Αἷμα φρίζον, ἄνθρωπε, βλέπων.

Ἀνθραξ γὰρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ Σῶμα καὶ θεοῦ με καὶ τρέφει.

Θεοῦ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Τὰ Τροπάρια.

Ἐθελέας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐλῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, ἀγαθὲ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμά μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρρήτῳ τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν τὸ

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ Μυστικοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν Μετάληψιν, ὡς ἀκολούθως.

Δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἔϊτα τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, δέ-

σποτα φιλόανθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόν τε, καὶ ἀναστὰς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φορικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἰσὺν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα, ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντός, καὶ μηκέτι ἑμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω τοῦ τῇ δε βίου ἀπάρας, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἐνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἰ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοὶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων· δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σου σκιᾷ, καὶ δώρησά μοι ἐν καθαρῷ συνειδότητι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δότης τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν,

οὖν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ὁ δὸς τροφήν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους,
Μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ πλαστοουργέ μου.
Μᾶλλον δίσλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις,
Εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
Ψυχὴν κάθαρον, ἁγιάσον τὰς φρένας,
Τὰς ἰγνύας στήριξον, ὅστέοις ἄμα,
Αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα,
Ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
Ἀεὶ σκέπε, φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
Ἐκ παντός ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
Ἀγνίζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζε με,
Κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζε με.
Δειξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας.
Ἴν' ὥς σὸν οἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
Ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
Πρέσβεις φέρω σοὶ πάντας ἡγιασμένους,
Τὰς Ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
Τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.
Πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα.
Ὡν τὰς λιτὰς, εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἐργασαι λάτριν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμός καὶ μόνος,
 Ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
 Καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιῶσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου· εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἡξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου· καὶ ἀξιῶσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχασθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ παράσχου μοι δάκρυα

μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕΙ ΑΡΤΩΝ.

Τοῦ Ἱερέως μετὰ τοῦ Διακόνου ἐλθόντων μετὰ λαμπάδων, ὅπου οἱ πάντε Ἄρτοι μετὰ τοῦ οἴνου καὶ ἐλαίου προετέθησαν, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, συγχωρήσεως καὶ ἰφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει (ἡ χώρα) ταύτῃ, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τῶν δούλων σου, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην.

Εἴτα μνημονεύει ὧν ἔχει, κατ' ὄνομα, ἀκολουθῶς δὲ λέγει.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, τὴν πόλιν (ἡ χώραν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ Ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕΙ ΑΡΤΩΝ.

171

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ Ἰλεως, Ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόνηθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν ὄψαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, πρὸς σθεναίαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζυγοποιῦ Σταυροῦ· ἐκ τῶν στασίδων τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐκδοξάντων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου· τοῦ ἐν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θυματοουργοῦ· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), εὖ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Εὐπρόσδεκτον ποιήσαν τὴν εἴησιν

ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίω-
ξον ἀπ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον τὴν ζωὴν
ἡμῶν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, λέγει ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τοὺς ἄρτους, ἑπεύχεται ἑκφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε
ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορ-
τάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν
οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ (ἡ πό-
λει, ἡ χώρα) ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ
αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἀγιάσον. Ὅτι σὺ
εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων, καὶ τρέφων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἴτα εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερατεῖον, ψάλλοντες ἀμφοτέρω τὸ
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· εἰ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύ-
ριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δόξα καὶ νῦν· καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς τρισάγιον, Δόξα Πατρὶ,
Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν καὶ τὰ τροπάρια· Μετὰ
πνευμάτων δικαίων· Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε Δόξα Πατρί·
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· Καὶ νῦν· Ἡ μόνη ἀγνή. Εἴτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθί σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς
τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα οἱ δίκαιοι
ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ
ἄφεσιν τῶν ἐκ τοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστοῦ τῷ ἁθανάτῳ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πίστεως σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον κα-
ταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου
δωρησάμενος, αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοι-
μημένου δούλου σου (τοῦδε), καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ,
ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη,
λύπη, καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν

λόγω, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦδε), Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἑτεραι εὐχαὶ συγχωρητικάι.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦ, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐν πολλῇ δὲ παραδόντα τοῦ σοῦ προστάγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνης, καὶ μὴ φυλάξαντα, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιlanθρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήκτον σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι, καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἐνθα καὶ τὸ εἶναι προσελά-

θετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι· διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων. Ναί· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιlanθρωπία ἡ ἀνείκαστος, καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινὰ τῶν Ἱερωμένων παρεπείκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὲρ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμικτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς ἁγίων κατάταξον. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δοὺς ταύτην, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν καὶ εἰπών, ὅσα ἂν δήσητε καὶ λύσητε, ἵνα ὧσι δεδεμένα καὶ λελυμένα, δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιlanθρώπως διαβιβάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου

ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἀγίοις μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται, διαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία, καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεομεῖν τε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ λαῷ σου συμβαίνοντα. Αὐτὸς, πανάγαθε βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι), εἴ τι ἐν τῷ παρόντι ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἤμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον μεθ' οἰωνδῆποτε τρόπων δεσμόν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε, καὶ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴ τε παρ' ἄλλου τινὸς, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίγημα. Εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πυλυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγίων ταχθῆναι, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ δὲ ἀπόλυσις ὡς ἀκολουθῶς.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων, καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων ἐνδόξων προπατόρων, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων τάξει, ἐν κόλ-

ποις Ἀβραάμ ἀναπαῦσαι, καὶ μετὰ Ἀγίων καὶ Δικαίων συναριθμῆσαι, καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφεῖ ἡμῶν

(ἐκ γ'.)

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Ποιμὴν, καὶ Ἀμνὲ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ δοῦς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς, δέσποτα, ἄνεις, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι, σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπίτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὀρκῷ ὑπήχθησαν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα καὶ τὸν ὅρκον, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ναὶ, δέσποτα φιλόανθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάλιν, ὡς πολυέλεος, τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως. Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα· Ὅσα ἂν δὴ-

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΗΘΕΝΤΩΝ.

179

σητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὅτι οὐ εἰ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ,

Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος

διὰ τῆς ἁγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἀγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευρὰν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγонуῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἡλευθέρωσας.

Δόξα καὶ νῦν· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας, καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγιάσον· Ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθὲ, τοῖς τε εὐτρεπίσασιν ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου (τοῦδε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

τῇ Ϛ'. Αὐγούστου

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἔλθ' ἵν' ἡδόκησας. Ἵνα ᾗ ἐν ἡμῖν, τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκαςι δῶρον, εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΪΑ

τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος, ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα,

τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βχία τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν· αὐτὸς, δέσποτα, καὶ ἡμᾶς τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βαῖτ καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι, καὶ οἱ παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι βοῶντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος Κατηχητικὸς

εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως,

λεγόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

ἐν τῇ ἀπολύσει τῆς Θείας Λειτουργίας.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα. Φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώ-

της· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κάκεινον δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· κοὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ· Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω παιδείαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω παιίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβεῖσθω θάνατον· ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος· ἔσβεσεν αὐτὸν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος· ἐσχύλευσε τὸν Ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐβόησεν· ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη· καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. Ἐλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταδέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶ κασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἡ παρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

γινόμεναι ἐν τῷ Κανόνι τὸ μέγα Πάσχα,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διακαι νησίμῳ ἐβδομάδι,
μέχρι τοῦ σαββάτου.

Ὡδὴ α'.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ὡδὴ γ'.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'.

Ὅτι ἀγαθὸς.

Ὡδὴ ε'.

Ὅτι ἡγίασαι.

Ὡδὴ ς'.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Ὡδὴ ζ'.

Εἶη τὸ κράτος.

Ὡδὴ η'.

Ὅτι ὑλόγηται.

Ὡδὴ θ'.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

(Ἰδε σελίδ. 144)

(α) Ἰστέον ὅτι τῇ Κυριακῇ, μεθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς μέλλει ποιῆσαι Προηγιασμένην, μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον ἐν τῇ Προσκομιδῇ, καὶ θῦσαι καὶ κεντῆσαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἐτέρους Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον, « εἰς ἀνάμνησιν », « ὡς πρόβατον θύεται », καὶ τὸ « εἰς τῶν στρατιωτῶν ». Εἵτα ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ εἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, ὡσαύτως καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Προθέσεως. Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς Ἄρτους, λέγει· « Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον » ἐνικῶς· οὐχὶ δὲ τοὺς Ἄρτους, ὡς εἰς ἐστὶν ὁ Χριστός. Καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὅλους ὁμοῦ, καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, ἐγχέων καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Εἵτα λαβὼν τὴν ἁγίαν λαβίδα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, καὶ βάψας αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ αἵματι, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον ἐπὶ τῆς ἐν τῷ Ἀντιμνησίῳ Μούσης, καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου Αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἄρτι σταυροειδῶς, ἐν ᾧ μέρει ἐχαράχθη ὁ Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ψίχα, μηδὲν ὅλως λέγων, καὶ ἀποτίθησι συστέλλων αὐτοὺς ἐν τῷ Ἄρτοφορίῳ.

β'. Ὅτε δὲ μέλλει ἱεουργῆσαι Προηγιασμένην, ἐνδύεται τὴν ἱερατικὴν στολὴν, σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος μόνον ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων, μηδὲν ἐπιλέγων, εἰμὴ « τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν ». Ἀρξαμένης δὲ τῆς στιχολογίας, ἀπέρχεται ἐν τῇ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἀρτοφορίου, τίθησιν αὐτὸν εὐλαβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, ἔπειτα ἐμβάλλει καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἶνον καὶ ὕδωρ, καὶ λαβὼν θυμίαμα, θυμιά τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ καλύμματα, καὶ περικαλύπτει αὐτὰ, μηδὲν ἕτερον λέγων, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων. Προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελεσμένη αὕτη ἡ θυσία. Ποιεῖ δὲ τὴν εἴσοδον ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Μ'. μαρτύρων καὶ τῇ Μ. Ἑβδομάδι, τότε ποιεῖ τὴν εἴσοδον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

γ'. Ἐν δὲ τῇ Μ. εἰσόδῳ τῆς Προηγιασμένης ἀνάρμοστόν ἐστι κρατεῖν τὸν Διάκονον, λειτουργικὸν ὄντα, ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ζωοποιὸν Ἄρτον, τὸν δ' Ἱερέα, τελεστικὸν ὑπάρχοντα, παρακολουθεῖν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, πλήρους μόνον νάματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποδεέστερον τοῦ Διακόνου δοκεῖν· ἀλλὰ τὸν μὲν Διάκονον χοῆ, ὡς λειτουργικόν, προηγεῖσθαι τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιατοῦ, τὸν δ' Ἱερέα, ὡς τελεστικόν, ἔπυσθαι μετὰ τοῦ ζωοποιοῦ Ἄρτου, ἐπὶ κεφαλῆς κρατουμένου τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ τοῦ μετὰ νάματος ἱεροῦ Ποτηρίου τῇ δεξιᾷ. Ἄπαντας δὲ ἐν γενεϊτοῦς πιστοὺς δεῖ προσπίπτειν εὐσεβάστως μέχρις ἐδάφους ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὡς ὄντων τετελειωμένων τῶν θείων δώρων, καὶ ἐν αὐτοῖς ἀληθῶς ὑπάρχοντος αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Σωτῆρος ἡμῶν. Τὸ γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ Διτκαρίῳ εὐρισκόμενον ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἴδιον πανάχραντον Σῶμα μετὰ τοῦ θειοτάτου Αἵματος τοῦ Κυρίου.

δ'. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀποκαλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δέει πολλῶ, καὶ ἄπτεται τοῦ θείου Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου τὸ « Πρόσχωμεν », ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· « τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις ».

ε'. Οὐκ ἔξεστιν ἀρχαιοθεν οὔτε συλλειτουργεῖν Ἀρχιερεῖς ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων ἱερᾷ Λειτουργίᾳ, οὔτε χειροτονίαν ἐπιτελεῖν, ἔστω καὶ Διακόνου. Ἐὰν δέ τις τυχὸν τῶν Ἀρχιερέων, προσκληθεὶς παρ' εὐσεβῶν ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῆς Εὐρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἢ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, αὐτὸς ὁ μέλλων λειτουργῆσαι Ἀρχιερεὺς ἴσταται ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ καθέδρᾳ, ἀκροώμενος τῶν ὡρῶν μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Προοιμιακοῦ, ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν « Πρὸς Κύριον » ψαλμῶν, κατέρχεται τοῦ θρόνου, λαμβάνει καιρὸν, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐπενδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν. Ψαλλομένων δὲ τῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ τροπαρίων, ἐξέρχεται καὶ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Τοῦ δὲ

Διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκφωνήσαντος, « Σοφία, ὀρθοί », ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει χῦμα τὸ « Φῶς ἰλαρὸν » κτλ. Εἴτα εἰσέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ μηδὲν ὅλως λέγων ἢ ἐκφωνῶν, ἀλλ' ἐν σιωπῇ. Τῆς δὲ Γενέσεως ἀναγνωσθείσης, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος « κελεύσατε », ὁ Ἀρχιερεὺς, λαβὼν παρὰ τοῦ Διακόνου τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ δικήριον ἀνημμένον μετὰ θυμιατηρίου, καὶ ὄρων πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει ἐκφώνως· « Σοφία, ὀρθοί »· εἴτα, βλέπων τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, λέγει· « Φῶς Χριστοῦ », καὶ τελευταῖον, ἐπιστρέφων πρὸς τὸν λαὸν, ἐκφωνεῖ· « φαίνει πᾶσι ». Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς Παροιμίας, ψάλλει τὸ « Κατευθυνθήτω », καὶ θυμιᾷ περιῶν κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ λέγων τοὺς στίχους· μετὰ δὲ τὸ ἔσχατον « Κατευθυνθήτω » καὶ τὴν παρὰ τοῦ χοροῦ ἀποπλήρωσιν τούτου, « ἑπαροῖς τῶν χειρῶν μου » καὶ τὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως θυμίασιν, ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ τῆς ἐορτῆς τῆς Εὐρέσεως, ἡ τῆς τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Ὅτε δὲ ψάλλεται τὸ « Νῦν αἱ δυνάμεις », ὁ Ἀρχιερεὺς, μετὰ τὸ θυμιάσαι, ἐλθὼν εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, δίδωσι τῷ Ἱερεῖ, μηδὲν λέγων, τὰ ἅγια Δῶρα ἀμφοτέρω καὶ προπορευομένων δύο Διακόνων, τοῦ μὲν κατέχοντος ἀνημμένην λαμπάδα, τοῦ δὲ τὸ θυμιατήριον καὶ θυμιῶντος, φέρων ὁ Ἱερεὺς τὸν Ἀέρα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὤμων, κομίζει τὰ προηγιασμένα Δῶρα ἐν φόβῳ καὶ σιωπῇ, διερχόμενος πλαγίως τῶν δεσποτικῶν εἰκόνων, ὡς ἔθος ἀρχαῖον, καὶ δίδωσιν αὐτὰ τῷ Ἀρχιερεῖ, ἱσταμένῳ κατὰ μέσον τῶν ἱερῶν Πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, ὅς, παραλαβὼν ἀμφοτέρω ἐν σιωπῇ, ἐναποτίθῃσι τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ἐπικαλύπτων ταῦτα τῷ Ἄερι. Οὐ γὰρ ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων λειτουργίᾳ ἐν ἡμέραις τηλικαύταις, νηστείας τελουμένης, ἐν αἷς μετανοητέον καὶ δακρυτέον, ἔξεστι μνημονεύειν ὀνομάτων, ὡς προσφορῶν μὴ εἰσαγομένων· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐν αὐταῖς τῆς τῶν ἱερῶν ἐντεύξειν ἐκδυσωπήσεως καὶ ἐξιλεώσεως τῆς ἐκ τῶν μυστηρίων προερχομένης χάριτος ἀποστερώμεθα διόλου, οἱ θεῖοι ὁμιληταὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ οἱ τούτων θεσπέσιοι Πατέρες καὶ διάδοχοι τελεῖσθαι τὴν ἁγιστεῖαν ταύτην διέταξαν.

Γ'. Συλλειτουργοῦσι δὲ ἐν τῇ Προηγιασμένῃ μετὰ Ἀρχιερέως δύο μόνοι τῶν Ἱερέων, λέγοντες ἐν τε τῇ ἐκτενεῖ καὶ τῇ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

τὰς ἐκφωνήσεις· τὴν δὲ « Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου » ὁ Ἀρχιερεὺς· ἐπίσης ὁ αὐτὸς τὴν τοῦ « Καταξίωσον, Δέσποτα » τὴν « Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις », καὶ τὴν ἐν τῷ τέλει· « Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ».

Ζ'. Ἐν τῇ Προθέσει, ἀπὸ τοῦ ἀρτοφορίου ὁ Ἱερεὺς δέον μετακομίζει τὸν προηγιασμένον ἅγιον Ἄρτον ἐν εὐλαβείᾳ, φόβῳ καὶ σιωπῇ, καὶ ἐν σιωπῇ ἐγχέειν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ, οὐδὲν λέγων, ὡς τοῦ ἁγίου Ἄρτου ὄντος προηγιασμένου. Μερίζεται δὲ ὁ ἅγιος Ἄρτος, ψαλλομένου τοῦ « Γεύσασθε », ἀλλὰ σιωπηλῶς, εἰς τέσσαρα τμήματα, καὶ ἐμβάλλεται ἐν τούτων, πάλιν ἐν σιωπῇ, τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ, πρὸς ἁγιασμόν τοῦ ἐν αὐτῷ οἶνου, ἅτε δὴ τοῦ ἁγίου Ἄρτου βεβαμμένου ὄντος τῷ τιμίῳ Αἵματι, ὅπως οἱ συλλειτουργοῦντες, καὶ ἐκ τοῦ Ποτηρίου μεταληψόμενοι, μετὰσχωσιν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἁγίου Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Η'. Μετὰ δὲ τὴν τῶν ὡρῶν ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας, οὐκ εἴθισται ὅλως ἀρχαιοθεν θυμιᾶν τὸν Ἱερέα, ἀλλὰ ψαλλομένου τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ τῆς Προηγιασμένης.

Θ'. Ἡ τῶν Προηγιασμένων λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ἐτεθέσπιστο πρὸς ἐσπέραν τελεῖσθαι, ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τῶν ἐξ ἡς. « Τῆς ἐσπέρας ἐπιστάσης, ἄθροισον, ὦ Ἐπίσκοπε, τὴν Ἐκκλησίαν· ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ λυχνικοῦ ψαλμοῦ (τοῦ Προοιμιακοῦ), ὁ Διάκονος τὴν ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ τῶν χειμαζομένων προβάλλεται δέησιν » (Ἀποστολ. Διαταγ. Βιβλ. Η. Κεφ. λέ. καὶ λς.) ὁ δὲ Σωκράτης (Βιβλ. Ε. Κεφ. κβ') γράφει· « Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ τετάρτῃ καὶ παρασκευῇ τῆς Τεσσαρακονθημέρου Γραφαὶ ἱεραὶ ἀναγινώσκονται, καὶ οἱ διδάσκαλοι αὐτὰς ἐρμηνεύουσι. Πάντοτε τὰ τῆς συνάξεως γίνεται δῖχα τῆς τῶν μυστηρίων τελετῆς, τουτέστι τῆς τελείας λειτουργίας » (Παράβ. καὶ Μ. Βατίλειον ἐν τῇ πρὸς Καισαρίαν Πατρικίαν ἐπιστολῇ). Ἡ κατὰ τὸ 364 ἔτος συστάσα ἐν Λαοδικείᾳ Σύνοδος (Καν. ΜΘ' καὶ ΝΑ) διαρρίζεται, ὅτι οὐδεὶς τῇ Τεσσαρακοστῇ Ἄρτον προσφέρειν, εἰμὴ ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ. Ὁ δ' ὅρος οὗτος οὐδέποτε ἠθετήθη, ἀλλὰ κατέχεται καὶ διατηρεῖται αὐστηρῶς.

ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης νηστείας, πλὴν σαββάτου καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς, προσφοραὶ οὐ προσάγονται, τελεῖται δὲ ἡ τῶν Προηγιασμένων λειτουργία. Ἀλλ' ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου ἐκτελεστέα.

ι. Καὶ ἡ ἕκτη Οἰκουμενικὴ τῶν Συνόδων (Καν. ΝΒ'), συμφώνως τοῖς ἐν Λαοδικείᾳ ὅροις, ἐθεσπίσατο δι' ὅλης τῆς Τεσσαρακονθήμερου (ἐξαίρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ Σαββάτου, τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς) τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀγιοστείαν ἐκτελεῖσθαι. Ἔτι καὶ ὁ Θεσσαλονίκης ἱερός Συμεὼν (ἐρώτ. ΝΕ'), ἀποκρινόμενος τῷ Μητροπολίτῃ Πενταπόλεως, φησὶν, ὅτι αἱ τῶν Προηγιασμένων τελετὴ ἀνέκαθεν ὑπὸ τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν διετέτακτο· τὴν δὲ παράδοσιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τε εἶναι (λέγει) καὶ Ἀποστολικὴν τῶντι πιστεύομεν, ἐξαιρέτως διαταχθεῖσαν ἐπὶ ταῖς τῆς νηστείας ἡμέραις. Τὴν ἀρχαίαν οὖν τῆς λειτουργίας ταύτης διατύπωσιν καὶ αἱ ὑπὸ Κλήμεντος συγγραφεῖσαι Ἀποστολικαὶ Διαταγαὶ βεβαιουσι (βλ. ἀνωτέρω).

ια. Ἐπανιόντες εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους, λέγομεν ὅτι ἐν ταῖς ἐξ Ἀλεξανδρινῶν παλαιοτάτων χειρογράφων Κωδίκων γεγραμμέναις λειτουργίαις Ἑλληνιστί, καὶ κατὰ τὸ 1716 ἔτος ἐν Παρίσις ἐκδοθείσαις, ἐν τῇ τοῦ μεγάλου Βασιλείου λειτουργίᾳ, μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Εἰρήνη πᾶσι, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὑποκλίσεως τῆς κεφαλῆς· « Δέσποτα Κύριε, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν » κτλ. ἀπαντᾶται ἡ ἐπιγραφή· « Εὐχὴ ἐτέρα παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ τὴν τῶν ἁγίων μυστηρίων μετάληψιν. Τετελείωται τὰ τῆς σῆς εὐεργεσίας δῶρα, τὰ φρικτὰ καὶ ἄνωθεν εὐλογηθέντα μυστήρια τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰ σωτηριώδη αὐτοῦ παθήματα ἡμῖν ὁμολόγηται ».

ιβ'. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἀρχαίῳ Κώδικι ἔπεται καὶ ἡ Ἀλεξανδρινὴ παλαιὰ λειτουργία τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγραφομένη. Ἀλλ' οὗτος ἄρα τυχόν ἐστὶν ὁ τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν προαγαγών, ἢ πιθανώτερον, ὁ Νεοκαισαρείας Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, ὁ περὶ τὰ μέσα τῆς τρίτης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἕνα αἰῶνα πρὸ τοῦ Γρηγορίου τοῦ

Θεολόγου ἀκμαῶν, ὅς, διατρίψας ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου, ἐν ταῖς ἐκεῖσε σχολαῖς, τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν πᾶσαν μεμάθηκε, μαθητῆς εἶτα τοῦ Ὠριγένους ἐγένετο· ἦν δὲ σύγχρονος Διονυσίῳ τῷ Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ τῶν βασιλέων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου, καὶ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν κινήθεντων κατὰ Χριστιανῶν διωγμῶν, ὡς περὶ τούτου τοῦ τρισολβίου φησὶν ὁ τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης Ἐπίσκοπος θεῖος Γρηγόριος, καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου αὐτάδελφος, ἐν τῷ ῥητορικωτάτῳ αὐτοῦ ἐγκωμίῳ. Τοιγαροῦν ἐκ τῶν εἰρημένων σαφὲς καθίσταται, ὅτι ἡ τῶν Προηγιασμένων ἐπὶ τῶν χρόνων μὲν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὑπηγόρευται, ὑπὸ δὲ τῶν ὁμιλητῶν καὶ διαδόχων αὐτοῦ ἐπομένως τετύπεται, καὶ παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου τελευταῖον, εἰς ἣν ὁρᾶται τάξιν προαχθεῖσα, τῷ τούτου ὀνόματι παρέσχετο ὀνομάζεσθαι.

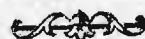
ιγ'. Εἰσὶν οἱ ταύτην τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν τῷ Πάπα Γρηγορίῳ τῷ Διαλόγῳ ἐπιγρ. ἄφουσι, τῷ, ληγούσης τῆς ἕκτης ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος, ἀκμαῶντι. Ἀλλ' αὐτὸς πρὸς Εὐσέβιον τὸν Θεσσαλονίκης (Ἐπιστ. ΕΘ'. Βιβλ. Β') γράφει ταῦτα· « ἡμεῖς οὔτε Ἑλληνιστὶ γινώσκομεν, οὔτε τι πόνημα Ἑλληνιστὶ ποτε συνεγράψαμεν ». Ὅθεν οὐδὲ δυνατόν ἐστιν εἰπεῖν, ὡς ὁ μὲν Λατινιστὶ ἐξέθετο, ἄλλος δὲ τις ἔπειτα ὑπῆρξεν ὁ τὴν Λειτουργίαν ταύτην ἐξελληνίσας· ἀλλὰ πρὸς πειθῶ τούτου προσδεῖ καὶ λόγων βεβαίων, δι' ὧν καὶ πιθανὸν δόξειεν. Ἔτι καὶ ἐτέρα δεῖξις, ὅτι ὁ Γρηγόριος αὐτός, μαθὼν τινὰς περὶ αὐτοῦ ὑποψιθυρίζοντας, ὡς ἄρα τοῖς ἐθίμοις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρακολουθούντος, « ἡμεῖς, (Βιβλ. Β'. τῆς βιογραφ.) ἔφη, ἐν οὐδενὶ τούτων ἐτέρα τινὶ Ἐκκλησίᾳ παρηκολουθηκότες ἐσμέν ».

Ἐὰν οὖν αὐτοῦ τούτου ἦν ἔργον τὸ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ἐξελληνισθὲν, ἡδύνατο ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπαντῆσαι καὶ τοὺς ψιθυριστὰς ἀπελέγξαι, ὅτι ἄλλοι μᾶλλον αὐτῷ παρηκολούθησαν, ἢ αὐτὸς ἄλλοις· Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχοι τὸ περὶ τούτου, ἐκεῖνο δὴ, ἐκ τῶν εἰς τὸδε εἰρημένων, ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ἐστίν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος Λειτουργίας, καὶ ἡ αὐτῆς παράδοσις ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ χρῆσις πολὺ τῶν χρόνων τοῦ Πάπα Ρώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐστὶν ἀρχαιότερα.

ΠΙΝΑΞ

ΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταξις τοῦ Ἱεροδιακονικοῦ· πῶς ὀφείλει ὑπηρετεῖν τῷ Ἱερεὶ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Διάταξις πῶς ὀφείλει ὁ Ἱεροδιάκονος σὺν τῷ Ἱερεὶ ὑπηρετῆσαι ἐν τῷ τοῦ Ὁρθρου καιρῷ.

Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Περὶ τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ἑξοδιαστικόν.

Τὰ παρὰ τῶν Ἱεροδιακόνων ψαλλόμενα ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν.

Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ.

Εἰκὼν τῆς ἁγίας Τριάδος.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας.

Σύντομος ἐρμηνεία.

Εἰκὼν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Σελ.

1—10

11—22

23—37

38

39—44

46

47—48

49—58

59

60—70

71—81

82—84

85

86—113

114

193

Σελ.

Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

115—143

Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

144—157

Ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, λεγόμεναι κατὰ τάξιν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Ὁρθρῷ καὶ Λειτουργίᾳ.

158—159

Ἀπόλυσις τοῦ Ἱερέως μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, γινομένη ἐν τῷ ἀπεκδύεσθαι τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν.

160—161

Εἰσοδικὰ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ψαλλόμενα ἐν τῇ μικρᾷ εἰσόδῳ τῆς θείας Λειτουργίας, μετὰ τὸ Σοφία ὀρθοί.

162—163

Εὐχαὶ λεγόμεναι ἐν ᾧρᾳ τῆς Μεταλήψεως.

164—169

Τάξις ἐπὶ εὐλογήσει ἄρτων.

170—172

Ἀκολουθία τοῦ Τρισαγίου εἰς τεθνεῶτας.

173—177

Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων.

178—179

Τροπάρια, ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος διὰ τῆς Λόγχης.

180

Εὐχὴ τῶν κολύβων.

181

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῶν.

182

Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ βαίτα.

183

Λόγος Κατηχητικὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.

183—184

Ἑκφωνήσεις τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος.

185

Σημείωσις.

186—191

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

	Σώμ.
Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἶκ. Πατριάρχης κύριος Ἰωακείμ	100
Οἱ ΣΣ. ἄγ. Καισαρείας κ. Εὐστάθιος	60
Ἐφέσου κ. Ἀγαθάγγελος	70
Ἡρακλείας κ. Πανάρετος	80
Κυζίκου κ. Νικόδημος	70
Νικομηδείας κ. Διονύσιος	20
Νικαίας κ. Ἰωαννίκιος	100
Χαλκηδόνος κ. Καλλίνικος	40
Δέρκων κ. Ἰωακείμ	50
Θεσσαλονίκης κ. Ἰωακείμ	50
Ἀδριανουπόλεως κ. Διονύσιος	30
Ἀμασείας κ. Σωφρόνιος	50
Ἰωαννίνων κ. Σωφρόνιος	50
Προύσης κ. Νικόδημος	20
Πελαγωνείας κ. Παρθένιος	80
Νεοκαισαρείας κ. Ἱερόθεος	15
Ἰκονίου κ. Ἀγαθάγγελος	20
Πρόεδρος Βεβρύδας κ. Βενέδικτος	20
Πισιδείας κ. Καيسάριος	30
Κρήτης κ. Σωφρόνιος	50
Τραπεζοῦντος κ. Κωνστάντιος	10

	Σώμ.
Λαρίσσης κ. Νεόφυτος	50
Ἄρτης κ. Σεραφεῖμ	25
Φιλιππουπόλεως κ. Νεόφυτος	20
Ῥόδου κ. Συνέσιος	30
Σερρῶν κ. Φιλόθεος	20
Δράμας κ. Ἰωαννίκιος	15
Σμύρνης κ. Μελέτιος	15
Μιτυλήνης κ. Μεθόδιος	20
Διδυμοτείχου κ. Μελέτιος	10
Ἀγκύρας κ. Χρύσανθος	5
Φιλαδελφείας κ. Διονύσιος	20
Μελενίκου κ. Προκόπιος	15
Αἴνου κ. Δωρόθεος	10
Μεθύμνης κ. Παῖσιος	10
Μεσημβρίας κ. Σωφρόνιος	10
Δρύστρας κ. Διονύσιος	10
Βιζύης κ. Πλάτων	30
Ἀγχιάλου κ. Βασίλειος	10
Βίρνης κ. Κύριλλος	50
Μακωνείας κ. Ἀνθίμος	15
Σηλυβρίας κ. Ζιχαρίας	25
Σωζουχαθουπόλεως κ. Θεόφιλος	15
Ξίνθης κ. Καλλίνικος	10
Γάνου καὶ Χώρας κ. Παρθένιος	70
Χίου κ. Γρηγόριος	75
Λήμνου κ. Ἰωακείμ	20
Ἰμβροῦ κ. Νικηφόρος	40
Δυρράχίου κ. Βησσαρίων	30

	Σώμ.
Σκοπεύων κ. Ἰωακείμ	5
Καστορίας κ. Ἰλαρίων	35
Ῥασκουπρωσάνης κ. Μελέτιος	5
Βοδενῶν κ. Ἰερόθεος	10
Κορυτσᾶς κ. Δωρόθεος	20
Βελεγράδων κ. Ἀνθίμος	15
Καστεντηλίου κ. Ἰγνάτιος	5
Στρωμνίτης κ. Ἀγαθάγγελος	10
Γρεβενῶν κ. Κύριλλος	25
Σισανίου κ. Ἀμβρόσιος	30
Μογλενῶν κ. Προκόπιος	5
Πρεσπῶν κ. Μελέτιος	5
Δεδρῶν κ. Ἀνθίμος	5
Δημητριάδος κ. Γρηγόριος	25
Κασσανδρείας κ. Κωνστάντιος	30
Χαλδείας κ. Γερβάσιος	20
Ἐλασσῶνος κ. Κύριλλος	10
Φαναριοφερσάλων κ. Μελέτιος	10
Προικονήσου κ. Γεδεῶν	50
Δρυϊνουπόλεως κ. Ματθαῖος	30
Κώου κ. Γερμανός	30
Σάμου κ. Γαβριήλ	15
Λιτίτης κ. Ἰγνάτιος	20
Χαλεπίου κ. Γεράσιμος	5
Καρπάθου κ. Γεράσιμος	30
Τρίκκης κ. Κωνστάντιος	10

Σώμ.

Οἱ ἐν Καλλιπόλει.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου.

» » Γεωργίου.

» » Δημητρίου.

Ἡ ἐν χωρίῳ Γαλατᾶ ἐκκλ. τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

» » Καθακλῆ ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.

» » Παγίρη ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.

» » Γενίκιοι ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

» » Ἀγγελοχωρί ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Νικολάου.

» » Πλαγιέρη ἐκκλ. τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

Οἱ ἐν Ἀμισῷ.

Ὁ αἰδεσιμ. Οἰκονόμος Ππ. Γεώργιος Εὐελπὶς

25

Ὁ ἐλλογιμ. κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

25

Οἱ ἐν Περάμῳ.

Ὁ αἰδεσιμ. Παπᾶ Πολυχρόνιος.

Ὁ κ. Χρῆστος Πολυχροσιάδης.

Διάφοροι Κύριοι ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ εὐγεν. κ. Γεώργιος Φωτιάδης ἐν Νεοχωρίῳ.

Ὁ κ. Ζαχαρίας Θεοχαρίδης.

Ἀνθιμος ὁ τοῦ προηγουμένου κ. Δοσιθέου Λαυριώτου.

Παπᾶ Ἀντώνιος πνευματικὸς εἰς Βογιατσίκιοι.

Παπᾶ Κωνστάντιος πνευματικὸς ἁγ. Ἰωάννου.

Σώμ.

1.

Παπᾶ Μιχαὴλ Ψαρὸς Χῖος ἐφημέριος.

Ππ. Κυριακὸς πνευματικὸς τῶν Εἰσοδίων.

Νικόλαος Ῥιζάκης.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κκ. Συνδρομητῶν, ὅσων τὰ ὀνόματα δέν ἐδημοσιεύθησαν, ὥς μὴ σταλέντων ἐγκαίρως τῶν καταλόγων.

1911

1912

1913

1914

SICMANOGLIO

 SISMANCILIO

